

**STANOWISKO MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI WOBEC OPINII/UWAG ZGŁOSZONYCH
W RAMACH UZGODNIEŃ MIĘDZYRESORTOWYCH I KONSULTACJI SPOŁECZNYCH DO
PROJEKTU ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY O TURYSTYCZNYM FUNDUSZU GWARANCYJNYM**

Uwagi ogólne

Nr	Zgłaszający	Uwaga	Stanowisko Ministra Sportu i Turystyki (projekt)	Rozstrzygnięcie
1.	Minister Administracji i Cyfryzacji	Propozycja utworzenia Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego wprowadza kolejny publiczny podmiot instytucjonalny (...). Proponuję (...) przeanalizować możliwość odstąpienia od tworzenia kolejnego funduszu publicznego, na rzecz wprowadzenia zasady zgodnie, z którą wszystkie osoby korzystające z pośrednictwa biur podróży w chwili zawierania umowy z biurem podróży będą musiały posiadać ważną polisę ubezpieczeniową oferowaną na rynku komercyjnym.	<i>Fundusz będzie podmiotem wyłączonym z systemu finansów publicznych, posiadającym osobowość prawną. Należy zwrócić uwagę, że w Polsce obowiązuje już system zabezpieczeń finansowych dla biur podróży. W związku z tym, nie ma konieczności tworzenia obowiązku ubezpieczenia się (od ewentualnej niewypłacalności biura podróży) dla indywidualnych klientów biur podróży.</i>	UWAGA ODRZUCONA
2.	Minister Finansów, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	Przedmiotowy projekt należy również zaktualizować w odniesieniu do obecnie obowiązujących przepisów wykonawczych wydanych przez Ministra Finansów na podstawie art. 10 ustawy o usługach turystycznych: z dnia 19 kwietnia 2013 r. w sprawie minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej wymaganej w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych oraz z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.	<i>Uwaga ma charakter techniczny. Projekt założeń zostanie poprawiony.</i>	UWAGA PRZYJĘTA

3.	Rządowe Centrum Legislacji	Wyjaśnienia wymaga kwestia charakteru prawnego Funduszu. Mianowicie, według zamierzeń projektodawcy Fundusz nie ma być ani państwowa osoba prawną ani jednostką sektora finansów publicznych. Nie ma również otrzymywać dotacji z budżetu państwa (mógłby jedynie otrzymywać pożyczki z budżetu państwa), zaś głównym źródłem finansowania miałyby być obowiązkowe składki od przedsiębiorców. W związku z tym wyjaśnienia wymagają powody stosowania w stosunku do Funduszu ustawy z dnia 15 lipca 2011r. o kontroli w administracji rządowej (dz. U. Nr 185, poz. 1092). Jest to także o tyle istotne, że nadzór i kontrola w przypadku Funduszu miałyby być szersze niż w stosunku do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, na którym ma być wzorowany. Należy zauważyć, że działalność Bankowego Funduszu Gwarancyjnego – mimo, iż otrzymuje z budżetu państwa dotacje podmiotowe, a jego budżet wynosi ponad 167 mln zł rocznie (podczas gdy budżet Funduszu ma wynosić jedynie nieco ponad 3,6 mln zł) – podlega jedynie nadzorowi w oparciu o kryterium legalności i zgodności ze statutem, a nie w trybie ustawy o kontroli w administracji rządowej, która przewiduje szerszą kontrolę obejmującą nią także kryterium gospodarności, celowości i rzetelności.	<i>Zakłada się, że Fundusz nie będzie państwową osobą prawną ani jednostką sektora finansów publicznych. Będzie miał on jednak charakter publicznoprawny, co wynikać będzie między innymi ze sprawowanego przez ministra właściwego do spraw turystyki nadzoru nad działalnością Funduszu, faktu powołania Funduszu w drodze aktu normatywnego rangi ustawowej oraz rodzaju wykonywanych zadań. W związku z powyższym, aby zapewnić efektywną kontrolę oraz nadzór ministra właściwego do spraw turystyki nad Funduszem, w tym weryfikację ściągłości składek przez organy Funduszu, należy zastosować w stosunku do Funduszu przepisy ustawy z dnia 15 lipca 2011r. o kontroli w administracji rządowej.</i>	UWAGA ODRZUCONA
4.	Rządowe Centrum Legislacji	Przedmiotowy projekt nie odpowiada wymogom określonym w § 9 ust. 3 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. 13, poz. 221 z późn. zm.), zgodnie z którymi projekt założeń powinien obejmować zwięzłe przedstawienie celu projektowanej ustawy oraz zakresu przewidywanej regulacji i zasadniczych kwestii wymagających uregulowania. Należy uznać, że przedmiotowy projekt w zakresie, w jakim opisuje aktualny stan prawny, przedstawia możliwość podjęcia alternatywnych środków w stosunku do uchwalenia ustawy umożliwiających osiągnięcie celu oraz przedstawia analizę rozwiązań stosowanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, wykracza poza zakres projektu założeń określony w ww. przepisie regulaminu. Ponadto, w celu zwiększenia przejrzystości dokumentu, systematykę projektu założeń	<i>Szersze omówienie zagadnienia ułatwi zrozumienie propozycji, a w konsekwencji przyczyni się do ułatwienia procesu konsultacji społecznych, uzgodnień międzyresortowych oraz dalszych prac nad projektem.</i>	UWAGA CZĘŚCIOWO PRZYJĘTA

		<p>należy dostosować do ww. wymogów.</p> <p>Należy zauważyć, iż przy tak określonym regulaminem stopniu ogólności projektu założeń projektu ustawy zbędne jest wskazywanie w przedmiotowym projekcie kwestii merytorycznych, które mają zostać zawarte w akcie wykonawczym (np. wskazywanie kwotowe wysokości składki do Funduszu, jaką określi minister właściwy do spraw turystyki).</p>	<p><i>Jednocześnie, projekt założeń zostanie poprawiony tak, aby – zgodnie z tą częścią uwagi – nie wskazywać kwestii merytorycznych (np. wysokości składki). Zostanie zastosowana metoda opisowa (przy założeniu, że stawki wpłat będą wynosiły np. x zł, to w TFG znajdą się środki w wysokości xx.) Odwołanie do kwot powinno jednak pozostać tak, aby prawidłowo przeprowadzić ocenę skutków regulacji i test regulacyjny.</i></p>	<p>UWAGA CZĘŚCIOWO PRZYJĘTA</p>
5.	<p>Marszałek Województwa Łódzkiego</p>	<p>Ubezpieczenie na rzecz klientów (OC organizatora turystyki, w formie obowiązującej przed wydaniem rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 2010 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, które w miejsce minimalnych kwot ubezpieczenia na rzecz jednego klienta wprowadziło minimalne sumy gwarancyjne traktowane jako łączna suma ubezpieczenia), funkcjonujące z powodzeniem do czasu zdominowania rynku ubezpieczeń dla organizatorów/pośredników turystycznych przez gwarancje ubezpieczeniowe, było zabezpieczeniem finansowym, które w 100% zabezpieczało interesy klientów w zakresie określonym w dyrektywie 90/314/EWG. Powrót do takiego rozwiązania wymagałby zmiany ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych w zakresie wprowadzenia jednego określonego produktu ubezpieczeniowego dla wszystkich organizatorów /pośredników turystycznych.</p> <p><u>Takie ubezpieczenie byłoby bez wątpienia adekwatne do ilości klientów oraz zakresu terytorialnego działalności gospodarczej prowadzonej przez przedsiębiorcę.</u> Jedynym problemem przy tym rozwiązaniu jest właściwe skalkulowanie ryzyka przez ubezpieczycieli oraz konieczność indywidualnego podejścia do każdego</p>	<p><i>Przedmiotowa kwestia dotyczy zagadnień uregulowanych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych. Kwestia ta zostanie doprecyzowana w trakcie planowanych prac nowelizacyjnych nad tą ustawą.</i></p> <p><i>Zmiana formuły ubezpieczenia na rzecz klientów nie spowoduje jednak, że wysokość tego ubezpieczenia będzie określana w sposób nieograniczony. Nadal będzie istniała konieczność utworzenia drugiego filaru. Z drugiej strony stosowne zmiany w formułach ubezpieczeń mogą, w przyszłości, pozytywnie wpłynąć na bilans systemu uzupełniającego.</i></p>	<p>UWAGA ODRZUCONA</p>

		przedsiębiorcy. Stąd, jak można przypuszczać, opór lobby ubezpieczeniowego (problemy towarzystw ubezpieczeniowych z lat 1999 – 2002 - WARTA, PZU - wynikały w dużej mierze z niedoszacowania ryzyk i zaniżonych w związku z tym faktem składek a nie z niedoskonałości, co do zasady, OC organizatora turystyki).		
6.	Marszałek Województwa Łódzkiego	<p>Biorąc pod uwagę fakt, że aktualnie jedyną możliwość wzmocnienia systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych upatruje się w utworzeniu Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego, pomimo znacznych kosztów administrowania Funduszem (...), należy przeanalizować propozycje jego funkcjonowania tak pod kątem zadań tej nowej instytucji jak również pod kątem możliwości ich realizowania w praktyce.</p> <p>Jeżeli w <i>Projekcie...</i> „używa się określenia „wyspecjalizowana jednostka” należy zadać pytanie czy ten podmiot będzie dysponował taką wyspecjalizowaną kadrą jak np. duży touroperator z wieloletnim doświadczeniem na rynku usług turystycznych i usług czarterowych. Takie osoby (...) powinny zajmować się realizowaniem zadania polegającego na organizacji powrotu do kraju klientów niewypłacalnych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.</p>	<p><i>Członków Rady Funduszu będzie powoływał i odwoływał minister właściwy do spraw turystyki. Ponadto, osoby pełniące funkcje w organach Funduszu będą musiały posiadać odpowiednie doświadczenie.</i></p> <p><i>Zostaną doprecyzowane przepisy dotyczące organów Funduszu (patrz: uwagi szczegółowe).</i></p>	UWAGA PRZYJĘTA CZĘŚCIOWO
7.	Marszałek Województwa Łódzkiego	<p><u>Należałoby się zastanowić nad ideą wprowadzenia Funduszu jako dodatkowego zabezpieczenia finansowego (obowiązkowego dla organizatorów/pośredników turystycznych proponujących imprezy turystyczne z wykorzystaniem przewozów czarterowych), w formie podmiotu prowadzonego i zarządzanego przez samą branżę, na zasadach określonych przepisami prawa, tym bardziej, że za swoich klientów jest odpowiedzialny przedsiębiorca (a nie skarb państwa czyli głównie podatnicy), czego samorząd gospodarczy branży turystycznej nigdy nie kwestionował.</u></p>	<p><i>Zaproponowana formuła była analizowana na wstępnym etapie prac z kilkoma podmiotami, wzorując na się na Bankowym Funduszu Gwarancyjnym i Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym.</i></p> <p><i>W obecnym stanie prawnym, istnieją możliwości utworzenia Funduszu zarządzanego przez branżę turystyczną. Nie ma jednak w tej kwestii inicjatywy branży turystycznej.</i></p>	UWAGA ODRZUCONA

8.	Marszałek Województwa Łódzkiego	Jak wynika z analizy przedstawionej w <i>Projekcie założeń...</i> , w latach 1999 - 2012 miały miejsce 53 przypadki uruchamiania środków z zabezpieczeń finansowych. Na ogólną liczbę organizatorów turystyki/pośredników turystycznych wpisanych do rejestru działalności regulowanej jest to stosunkowo nieduży procent. (...) W związku z powyższym zasadność utrzymywania Funduszu w formie proponowanej w <i>Projekcie ...</i> budzi poważne zastrzeżenia ze względu na przewidywane koszty obsługi, które – jak pokazuje analiza – kształtują się rosnąco.	ŁĄCZNIE UWAGI 8 i 9: Dot. powołania Funduszu w formie rachunku bankowego <i>Zaproponowana formuła była analizowana na wstępnym etapie prac z kilkoma podmiotami, wzorując na się na Bankowym Funduszu Gwarancyjnym i Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym.</i> <i>Formuła rachunku bankowego była rozpatrywana i została odrzucona. W takiej formie Fundusz nie mógłby m.in. realizować takich zadań jak np. organizacja powrotu klientów do kraju – w konsekwencji nie miałby szansy się wyspecjalizować.</i>	UWAGA ODRZUCONA
9.	Marszałek Województwa Śląskiego, Marszałek Województwa Podkarpackiego, Marszałek Województwa Pomorskiego, Marszałek Województwa Wielkopolskiego, Marszałek Województwa Świętokrzyskiego	Propozycja powołania Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego z osobowością prawną, naszym zdaniem, nie ma wystarczającego uzasadnienia. W naszej opinii lepszym rozwiązaniem byłoby utworzenie oddzielnego rachunku bankowego w Ministerstwie Sportu i Turystyki, na które wpływałyby składki przedsiębiorców. Zgromadzonymi w ten sposób środkami dysponowałby właściwy minister. Koszty osobowe i administracyjne oddzielnego rachunku bankowego, związane z obsługą funduszu byłyby wielokrotnie niższe, niż w przypadku utworzenia oddzielnej instytucji z osobowością prawną. (...)Należy przy tym pamiętać o wyposażeniu marszałków województw we właściwe narzędzia kontrolne, które pozwolą na sprawdzanie realizacji zobowiązań dotyczących płacenia składek do Funduszu oraz składanie deklaracji przez przedsiębiorcę. Należy jednocześnie doprecyzować zadania marszałków województw, zasady i tryb współpracy z Ministerstwem Sportu i Turystyki oraz tryb ubiegania się przez marszałków o uruchomienie środków z Funduszu. Powyższe jest zgodne ze stanowiskiem Konwentu Marszałków Województw RP w tej sprawie.		
10.	Marszałek Województwa Wielkopolskiego	W trakcie przygotowywania ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym powinny być prowadzone równoległe prace legislacyjne mające na celu bieżącą aktualizację obowiązujących aktów prawnych, by po wejściu w życie nowej ustawy nie było rozbieżności między	<i>Projekt założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym będzie zawierał przepisy przejściowe oraz wprowadzał niezbędne zmiany dostosowawcze w innych aktach prawnych.</i>	UWAGA JUŻ UWZGLĘDNIONA W TEKŚCIE ZAŁOŻEŃ

		<p>przepisami prawa. Podkreślamy jednocześnie konieczność niezwłocznego uregulowania kwestii związanej z brakiem jednoznacznego wskazania w aktualnie obowiązujących przepisach podmiotu, który jest odpowiedzialny za organizację powrotu do kraju klientów niewypłacalnych biur podróży oraz procedury na wypadek, gdy środki z zabezpieczeń finansowych są niewystarczające.</p>	<p><i>Zgodnie z projektem założeń, podmiotem odpowiedzialnym za organizację powrotu do kraju klientów niewypłacalnych biur podróży będzie Fundusz. Środki z systemu uzupełniającego będą uruchamiane, gdy zabraknie środków dostępnych w ramach podstawowych zabezpieczeń finansowych.</i></p>	
11.	<p>Wspólne stanowisko Izba Turystyki RP, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Agentów Turystycznych, Polska Izba Turystyki, Polska Izba Turystyki Młodzieżowej, Polski Związek Organizatorów Turystyki</p>	<p>W pracach legislacyjnych rządu dotyczących turystyki, na pierwszym miejscu powinien znaleźć się <u>projekt nowej ustawy o usługach turystycznych</u>. Organizacje samorządowe wyrażają gotowość uczestniczenia w pracach nad projektem ustawy o TFG lub innym uzupełniającym systemie zabezpieczeń, w sytuacji gdyby okazało się, że zmiany zawarte w nowej ustawie o usługach turystycznych i nowym rozporządzeniu MF w sprawie minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej będą niewystarczające dla zapewnienia pełnego bezpieczeństwa klientów korzystających z usług biur podróży. Prace nad Ustawą o usługach turystycznych powinny uwzględniać kompleksową analizę oraz zmianę systemu zabezpieczeń. Jeżeli system ten wymagałby uchwalenia dodatkowej ustawy lub dodatkowych ustaw to wówczas prace legislacyjne nad nimi powinny przebiegać równolegle.</p>	<p><i>W przedmiotowym Stanowisku nie ma odniesienia się oraz uwag merytorycznych do projektu założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym. Jednocześnie, należy podkreślić, iż planuje się rozpoczęcie prac nowelizacyjnych nad ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.</i> <i>W związku z tym, zmiana systemu zabezpieczeń organizatorów turystyki i pośredników turystycznych będzie kompleksowa.</i> <i>Ponadto, projekt założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym będzie zawierał przepisy przejściowe oraz zmiany w przepisach obowiązujących.</i></p>	<p>UWAGA ODRZUCONA</p>
12.	<p>Izba Turystyki RP</p>	<p>Zarząd IT RP po przeanalizowaniu nowego projektu o powołaniu Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego autorstwa Ministerstwa Sportu i Turystyki jest stanowczo przeciwny tworzeniu i powoływaniu takiego Funduszu w turystyce jako uzupełnienia podstawowej formy zabezpieczenia na rzecz klientów jaką jest polisa gwarancyjna wykupywana co roku przez organizatorów turystyki i pośredników. (...) Dlaczego nowe zabezpieczenia uderzają w małych touroperatorów co z pewnością doprowadzi do zamykania się tych biur lub odejścia w szarą strefę albo w przekształcenia się w kluby, stowarzyszenia itp. (...)</p>	<p><i>W przedmiotowym piśmie nie ma odniesienia się oraz uwag merytorycznych do projektu założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym. Jednocześnie, należy podkreślić, iż planuje się rozpoczęcie prac nowelizacyjnych nad ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.</i></p>	<p>UWAGA ODRZUCONA</p>

	<p>Proponujemy aby w trybie pilnym MSiT wróciło w pierwszej kolejności do prac nad nową Ustawą o Usługach turystycznych. <u>Otrzymaliśmy nowa rekomendacje do tej Ustawy z kwietnia 2013 .Jest tam wiele cennych zapisów , które poprawią funkcjonowanie zabezpieczeń na rzecz klienta.</u> Od 2009 roku twierdzimy ,że powstanie takiego funduszu zachęci nieuczciwych touroperatorów i organizatorów do bankructw ,gdyż nie będzie presji medialnej przy bankructwie kolejnej firmy. (...) Projekt pomija cała gamę organizatorów turystyki/parafie, szkoły, kluby sportowe, stowarzyszenia i inne /,którzy nie mają polis gwarancyjnych a teraz zostaną także uprzywilejowani bo znów nie muszą płacić.(...) Uważamy, że przedstawione nowe mechanizmy kontrolne dla TFG mogą zostać przekazane Urzędowi Marszałkowskim:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zgodności liczby deklarowanych a wysyłanych klientów, - zgodność maksymalnej kwoty ubezpieczeniowej z zawartymi umowami - Urzędy Marszałkowskie z mocy Ustawy mają prawo kontrolować biura, touroperatorów , hotele . - Prowadzą rejestr na szczeblu wojewódzkim dla organizatorów i pośredników turystycznych. Mają dobre i wykwalifikowane kadry (kilka lat doświadczeń). <p>Na przedsiębiorcach turystycznych ciążyłby obowiązek:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prowadzenia rejestru umów z klientami, - składania deklaracji kwartalnych(miesięcznych) o zawartych umowach i na jaką sumę - po przekroczeniu kwoty gwarancji obowiązek podniesienia kwoty gwarancji pod sankcjami karnymi lub administracyjnymi , które muszą się znaleźć w Ustawie o usługach turystycznych. <p>Także na linii touroperator – ubezpieczyciel powinno dojść do pełnej kontroli a można to bardzo prosto osiągnąć przez wymóg prawny aby polisa gwarancyjna i polisa generalna powinny być zawierane u jednego ubezpieczyciela co pozwoli kontrolować liczbę wysyłanych turystów i zapewni kontrolę zgodności deklarowanych a rzeczywistych wysyłanych klientów przez ubezpieczyciela. (...)</p>	<p><i>Należy podkreślić, iż nie można wprowadzić regulacji, które nałożą na przedsiębiorców określony sposób prowadzenia działalności – wybór partnerów biznesowych nie może być określany w aktach prawnych.</i></p>	<p style="text-align: center;">UWAGA ODRZUCONA</p>
--	--	---	---

13.	Stowarzyszenie Konferencje i Kongresy w Polsce	<p>Zanim uznamy, że wprowadzenie Funduszu Gwarancyjnego jest zasadne powinniśmy doprowadzić do zmian ustawowych uszczelniających działalność wszystkich przedsiębiorców sprzedających usługi turystyczne, jak i pojedyncze usługi wchodzące w skład pakietów turystycznych. Uczciwi przedsiębiorcy nie mogą być obciążani kosztami działalności tych nieuczciwych. Płacący gwarancje ubezpieczeniowe i przestrzegający przepisów prawa nie będą konkurencyjni cenowo dla funkcjonujących w szarej strefie. Karać się powinno tych, którzy łamią prawo, a nie tych którzy są uczciwi i tego prawa przestrzegają.</p> <p>1/ Prowadzenie biura podróży jest działalnością regulowaną, taki przedsiębiorca podlega kontroli, a dlaczego agenci turystyczni, czy portale internetowe sprzedaży dynamicznej nie podlegają tym samym regulacjom i stosownej kontroli? Czy Urzędy Marszałkowskie w sposób właściwy i wystarczający przeprowadzają te kontrole?</p> <p>2/ Wprowadzenie Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego bez wcześniejszego uszczelnienia branży spowoduje ciągły przyrost szarej strefy, a nieuczciwi przedsiębiorcy będą dalej oszukiwać, czując się bezkarni, bo Fundusz pokryje ich nadużycia.</p> <p>3/ Sfinansowanie z Funduszu powrotu do kraju turystów biura, które będzie w sytuacji upadłości likwidacyjnej będzie nieuzasadnioną pomocą publiczną, każdy przedsiębiorca winien być odpowiednio ubezpieczony, a likwidacją szkody wynikłej z bankructwa przedsiębiorcy powinien zajmować się ubezpieczyciel.</p> <p>4/ Z analizy dotychczasowych upadłości biur podróży wynika, że były nieprawidłowości w wysokości sum gwarancyjnych, więc należy uszczelnić ten system, zanim będziemy tworzyć następne obciążenia.</p>	<p><i>W przedmiotowym piśmie nie ma odniesienia się oraz uwag merytorycznych do projektu założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym.</i></p> <p><i>Sfinansowanie z systemu uzupełniającego powrotu do kraju klientów niewypłacalnego organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego nie będzie pomocą publiczną. W pierwszej kolejności powrót klientów będzie finansowany z podstawowych zabezpieczeń, co nie zdejmie z przedsiębiorcy obowiązku posiadania zabezpieczenia finansowego. Ponadto, przedsiębiorca – w ramach systemu uzupełniającego – będzie odprowadzał składki od każdego klienta.</i></p> <p><i>Co ważne, jednym z zasadniczych założeń konstrukcji Funduszu jest, aby wykonywanie zadań przez Fundusz odbywało się w sposób, który nie będzie w znaczący sposób obciążał jego członków, składających się na pokrycie kosztów działalności Funduszu. Projektowana regulacja będzie umożliwiać podejmowanie przez Fundusz działań, których celem będzie odzyskanie środków wydatkowanych z systemu uzupełniającego na realizację jego zadań (sum wydanych na sfinansowanie powrotu do kraju klientów danego przedsiębiorców oraz sum wypłaconych jego klientom).</i></p> <p><i>Jednym z takich instrumentów będzie możliwość dochodzenia roszczeń regresowych od przedsiębiorców, którzy nie wywiązali się z umów z klientami (tj. ogłosili niewypłacalność). Kolejnym będzie możliwość wystąpienia z roszczeniem do masy upadłościowej upadłego o zwrot wypłaconych świadczeń.</i></p>	UWAGA ODRZUCONA
-----	--	---	--	-----------------

14.	Związek Pracodawców Turystyki LEWIATAN	<p>W projekcie założeń stwierdzono, że „<i>Celem projektowanej ustawy jest wzmocnienie systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych w najbardziej ekonomiczny oraz efektywny sposób.</i>”. (...) Należy przypomnieć, że już w roku 2009 w uzasadnieniu rządowego projektu nowelizacji ustawy o usługach turystycznych skierowanego w roku 2009 do Sejmu znalazło się stwierdzenie, że system dwufilarowy jest konieczny. Jednakże skierowano do Sejmu projekt zawierający system jednofilarowy. (...) A zatem rzeczywistym celem projektowanej ustawy jest poprawna implementacja dyrektywy 90/314 UE w zakresie zabezpieczeń finansowych wymaganych od organizatorów turystyki. (...) Stwierdza bowiem, że „<i>Brakuje dodatkowego filaru zabezpieczeń na wypadek, gdyby wysokość podstawowego zabezpieczenia nie pokrywała w 100% kosztów związanych ze sprowadzeniem klientów do kraju oraz zwrotem wpłat za niezrealizowane usługi.</i>”. W projekcie założeń należałoby przyjąć, że ustawa stworzy organizatorom turystyki objętych funduszem gwarancje obniżenia najniższych sum zabezpieczenia (I filar) w przypadku zgromadzenia przez fundusz (II filar) środków w odpowiedniej wysokości.</p>	<p><i>Należy podkreślić, iż planuje się rozpoczęcie prac nowelizacyjnych nad ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych. W związku z tym, zmiana systemu zabezpieczeń organizatorów turystyki i pośredników turystycznych będzie kompleksowa. Jednocześnie, nie można przesądzać w przedmiotowym projekcie założeń ewentualnego obniżenia minimalnych sum gwarancyjnych, określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 oraz ust. 2 ustawy o usługach turystycznych. Należy zwrócić uwagę, że termin „odpowiednia wysokość” to pojęcie nieostre oraz względne. Ponadto, system uzupełniający będzie tzw. dodatkowym filarem zabezpieczeń. System uzupełniający nie będzie zastępował obowiązku zabezpieczenia się przez przedsiębiorcę turystycznego w sposób odpowiedni do rodzaju i skali prowadzonej działalności w ramach podstawowych zabezpieczeń finansowych.</i></p>	UWAGA ODRZUCONA
15.	Polsko-Azjatycka Izba Turystyki	<p>Uważamy za całkowicie bezcelowe powoływanie takiego funduszu i wprowadzanie stosownej ustawy. Nasz niepokój budzi powstanie ogromnej sumy funduszu, jego zarządzanie oraz utrzymanie kosztem nas wszystkich, a więc: Touroperatorów, a w dalszej perspektywie klientów biur podróży.(...)</p> <p>Koszty utrzymania samego funduszu, jego zarządzanie, dysponowanie środkami oraz działanie jest również bardzo kontrowersyjne. Ustawa na samym początku w sposób bardzo lekki wydaje prawie 4 mln PLN, które uzyskuje się od przedsiębiorców branży turystycznej i ich klientów. Podawane też sumy składek w niesprecyzowanej formie 30/15pln oraz 20/10pln będą stanowiły prosty sposób do zawyżenia górnej granicy składki. (...)</p> <p>Zamiast wprowadzać tak radykalne i bardzo rozrzutne</p>	<p><i>Zgłoszone propozycje dotyczą zmian w ustawie o usługach turystycznych. W przedmiotowej uwadze nie ma odniesienia się oraz uwag merytorycznych do projektu założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym. Należy podkreślić, iż planuje się rozpoczęcie prac nowelizacyjnych nad ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych. W związku z tym, zmiana systemu zabezpieczeń organizatorów turystyki i pośredników turystycznych będzie kompleksowa.</i></p>	UWAGA ODRZUCONA

	<p>finansowo rozwiązanie, proponujemy następujące zmiany, które częściowo już istnieją na polskim rynku turystycznym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Podwyższenie sum gwarancyjnych dla największych 10 Biur Podróży, generujących największe obroty i zyski. 2. Podwyższenie sum gwarancyjnych dla Biur podróży wykonujących ponad 150 wycieczek rocznie. 3. Wprowadzenie poprawek do już istniejącej ustawy, polegających na: <ol style="list-style-type: none"> a) Zakazie wykonywania działalności turystycznej i zasiadania w organach firm o profilu turystycznym osobom, które co najmniej raz (1) dopuściły się bankructwa i musiały być w stosunku do ich działalności uruchamiane tryby gwarancji bankowej, ubezpieczeniowej itp. b) Zaostrzeniu wymaganych sum gwarancyjnych w stosunku do przedsiębiorców z poza UE wobec których istnieje większe uzasadnione ryzyko defraudacji czy braku odzyskania środków w przypadku bankructwa. c) Wprowadzeniu obowiązku posiadania ubezpieczenia OC przedsiębiorcy, które częstokrotnie już jest wymagane (np. podczas udziału w przetargach publicznych), a dodatkowo mogłoby zabezpieczyć przedsiębiorców i ich klientów. d) W porozumieniu z ubezpieczycielami, wprowadzeniu do istniejących już indywidualnych ubezpieczeń KR (kosztów rezygnacji np. z imprezy turystycznej) zapisów o wypłacie środków w przypadku upadłości czy bankructwa przedsiębiorcy. 4. Wprowadzenie poprawek do ustawy mających na celu uwzględnienie takich imprez, które nie są objęte gwarancją ubezpieczeniową czy bankową, a też mogące być ryzykiem dla klienta: <ol style="list-style-type: none"> a) Wszelkiego rodzaju Pielgrzymki, będące w istocie wycieczkami, organizowanymi przez kościół rzymskokatolicki, prawosławny oraz ewangelicki i unikającymi kosztów zabezpieczenia gwarancyjnego. Np. pielgrzymki do Mongolii. b) Wszelkiego rodzaju imprezy integracyjne, będące w istocie wycieczkami, a unikające kosztów wycieczek, np. 		
--	--	--	--

		ubezpieczeń, gwarancji itp. Np. Wyjazd integracyjny pracowników firm do Tunezji. (...) W związku z powyżej przedstawionym, jesteśmy zdecydowanie przeciwni powstaniu Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego i takiego typu rozwiązaniu sytuacji.		
16.	Stowarzyszenie Naukowe Polskie Towarzystwo Ubezpieczeniowe	Wydarzenia ubiegłego roku wykazały niedostateczność istniejącego systemu zabezpieczeń przed upadłościami biur podróży. W tej sytuacji trzeba uznać, że każde dodatkowe zabezpieczenie wzmacnia istniejący system i poprawia sytuację klientów firm, które znajdują się w stanie upadłości lub niewypłacalności. Z tego punktu widzenia Fundusz jest istotnym krokiem naprzód. Jest on jednak jedynie zabezpieczeniem dodatkowym, lecz nie ostatecznym. W koncepcję funduszu nie jest wbudowany żaden mechanizm, który gwarantowałby jego pełną wystarczalność w każdej sytuacji, w tym przy spełnieniu się „czarnego scenariusza”, tj. upadłości naprawdę dużego – na polską skalę – biura podróży. Doceniając pozytywną rolę, jaką może spełnić Fundusz, musimy podkreślić i stanowczo wskazać fakt, że nie zapewnia on pełnego pokrycia roszczeń klientów.	<i>Należy podkreślić, iż w toku prac nad nowelizacją przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ustawy o usługach turystycznych dotyczących systemu zabezpieczeń finansowych dla organizatorów turystyki i pośredników turystycznych wskazano, że samo podwyższenie minimalnych sum gwarancyjnych oraz uszczegółowienie sposobu ich wyliczania może okazać się niewystarczające do pełnego wzmocnienia systemu oraz zabezpieczenia interesów klientów. W związku z powyższym, osiągnięcie celu, jakim jest wzmocnienie całościowego systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych jest możliwe jedynie poprzez stworzenie rezerwy finansowej w systemie zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (tzw. drugi filar).</i>	UWAGA ODRZUCONA

Uwagi szczegółowe

Nr	Zgłaszający	Uwaga	Stanowisko Ministra Sportu i Turystyki (projekt)	Rozstrzygnięcie
Pkt III. 1 Zakres podmiotowy projektowanej ustawy				
17.	Minister Finansów	Zakres podmiotowy projektowanej regulacji ma obejmować przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268), którzy staną się członkami Funduszu. Nie określono natomiast zasad uczestnictwa ww. podmiotów w Funduszu, a szczególności momentu powstania i ustania członkostwa.	<i>W projekcie założeń nie mówi się o członkostwie, bo nikt nie będzie przystępował do Funduszu. Przedsiębiorcy będą płacić składki w ramach systemu uzupełniającego. Fundusz będzie nadzorował ten system. Zostaną doprecyzowane następujące kwestie: - Obowiązek płatności składek będzie powstawał wraz z uzyskaniem wpisu do rejestru. - Ustanie i zawieszenie obowiązku płatności składek nastąpi w przypadku wykreślenia rejestru oraz zawieszenia działalności (zmiany w przepisach obowiązujących).</i>	UWAGA CZĘŚCIOWO PRZYJĘTA
18.	Marszałek Województwa Łódzkiego	W proponowanej w <i>Projekcie ...</i> wersji, podstawowym źródłem finansowania Funduszu będą składki wpłacane przez przedsiębiorców (organizatorów/ pośredników turystycznych), w związku z powyższym, ze względów społecznych, należy przewidzieć możliwość nadzoru nad Funduszem przez samorządy gospodarcze branży turystycznej.	<i>Członków Rady Funduszu będzie powoływał i odwoływał minister właściwy do spraw turystyki. W skład Rady Funduszu będą mogły wchodzić osoby reprezentujące np. stowarzyszenia branżowe, ale osoby pełniące funkcje w organach Funduszu nie będą mogły pełnić funkcji w organach lub być pracownikami lub przedsiębiorcami prowadzącymi działalność organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego.</i>	UWAGA JUŻ UWZGLĘDNIONA W TEKŚCIE ZAŁOŻEŃ
19.	Polska Izba Ubezpieczeń	PIU wnioskuje o włączenie w zakres zadań Funduszu również wyjazdów organizowanych przez organizatorów i pośredników zajmujących się turystyką przyjazdową, turystyką do krajów ościennych oraz na terenie Polski. Koszty powrotu klientów z krajów ościennych będą niższe niż z krajów pozaeuropejskich stąd też i wysokość składek	ŁĄCZNIE UWAGI 19, 20 i 21: Dot. objęcia systemem uzupełniającym wszystkich organizatorów turystyki <i>Uwaga jest uwzględniona, ponieważ w przypadku zaproponowanego w pierwszym projekcie założeń wyłączenia powstałby problem</i>	UWAGA PRZYJĘTA

		z tego tytułu na Fundusz powinna być znacznie niższa. Pozostawienie jednak tego wyłączenia stworzy lukę w systemie i niepewność co do tego na kim spoczywał będzie obowiązek sprowadzenia klientów do kraju.	<i>różnego podejścia do organizatorów turystyki i pośredników turystycznych oraz do klientów tych podmiotów.</i>
20.	Marszałek Województwa Śląskiego, Marszałek Województwa Podkarpackiego	(...) brak uregulowań dotyczących organizacji powrotów klientów do kraju z krajów mających granicę lądową z Polską, może sugerować, że zadanie sprowadzenia klientów do kraju z tego terenu pozostaje w gestii marszałków województw.	<i>Proponuje się zmienić propozycję – wszyscy przedsiębiorcy wpisani do rejestru działalności regulowanej organizatorów turystyki i pośredników turystycznych płacą składki w ramach systemu uzupełniającego. Zostanie wprowadzone zróżnicowane ryzyko, tak jak w przypadku aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 oraz ust. 2 ustawy o usługach turystycznych. Fundusz będzie organizował powrót klientów w przypadku wszystkich biur podróży.</i>
21.	Związek Pracodawców Turystyki LEWIATAN	W projekcie założeń przyjęto, koncepcję objęcia systemem dwufilarowym, czyli obowiązkiem płacenia składek do funduszu tylko organizatorów turystyki generujących największe ryzyko niewypłacalności. Stwierdzono, że „Zgodnie z postulatami branży turystycznej przedstawionymi w sierpniu 2012 r. podczas wstępnych konsultacji nt. idei powołania Funduszu regulacja nie będzie obejmować przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie organizowania imprez turystycznych i pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych na terytorium krajów mających lądową granicę z Rzeczpospolitą Polską, a w przypadku Federacji Rosyjskiej w obrębie obszaru obwodu kaliningradzkiego, a także organizowania krajowych imprez turystycznych i pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie krajowych usług turystycznych, w tym imprez zagranicznej turystyki przyjazdowej. (...) Wynika z tego, że dla powyższej grupy przedsiębiorców fundusz nie będzie obligatoryjny. <u>Nasuwa się pytanie, czy będzie dla nich fakultatywny, to znaczy czy przedsiębiorca będzie mógł do funduszu dobrowolnie przystąpić czy też fundusz będzie zamknięty dla tej grupy przedsiębiorców.</u> Pojawia się wątpliwość, czy można dyrektywę 90/314 implementować na różne sposoby w odniesieniu do różnych kategorii organizatorów turystyki.	

		Ponieważ w projekcie założeń stwierdzono, że „Projektowane założenia są zgodne z prawem Unii Europejskiej.” niezbędne jest wyjaśnienie, czy wspomniane zróżnicowanie regulacji prawnej nie spotka się z zarzutem niewłaściwej implementacji dyrektywy 90/314.		
22.	Stowarzyszenie Organizatorów Incentive Travel	Proponujemy wyłączyć z zakresu obowiązywania projektowanej ustawy również przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie organizowania imprez turystycznych w obszarze podróży motywacyjnych (incentive travel).	<i>Patrz: uwaga jak wyżej (19-21) – obowiązek płacenia składek w ramach systemu uzupełniającego zostanie nałożony na wszystkich organizatorów turystyki i pośredników turystycznych. Ponadto, w ustawie o usługach turystycznych nie ma podziału na rodzaj turystyki oraz nie określa się rozwiązań prawnych w odniesieniu do poszczególnych rodzajów turystyki.</i>	UWAGA ODRZUCONA
23.	Minister Finansów	Odnosząc się do propozycji dotyczącej zwolnienia tworzonego Funduszu od podatku dochodowego od osób prawnych, należy zwrócić szczególną uwagę na przepis art. 112 c pkt 1 ustawy o finansach publicznych. Wprowadzane rozwiązania nie mogą być sprzeczna z ogólnymi zasadami zawartymi w tej regulacji.	<i>Treść założeń zostanie skorygowana.</i>	UWAGA PRZYJĘTA
Pkt III. 3 Zadania Funduszu				
24.	Minister Gospodarki	(...) Wydaje się, że oprócz działań <i>stricte</i> interwencyjnych, Fundusz mógłby stać się istotnym elementem struktury sektora turystycznego, również jako źródło informacji o stanie organizacyjnych i finansowym podmiotów branży turystycznej. (...) Proponuję zatem rozważenie poszerzenia projektowanych zadań Funduszu również o zbieranie, przetwarzanie i udostępnianie informacji o stanie krajowego rynku turystycznego, podobnie jak w przypadku Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, który publikuje raporty o charakterze informacyjno-badawczym (...).	<i>Przygotowywanie sprawozdań z realizacji zadań jest już wpisane w obszar działalności Funduszu. Ponadto, zostanie także wpisana Funduszowi do zadań możliwość prowadzenia działań informacyjno-badawczych w oparciu o posiadaną wiedzę.</i>	UWAGA PRZYJĘTA
25.	Marszałek Województwa	W rozdziale III <i>Projektu założeń ...</i> , w pkt. 3 wymieniono zadania Funduszu. Zadania wymienione w pkt 1-4 oraz pkt 6-	<i>Zgłoszone propozycje dotyczą zmian w ustawie o usługach turystycznych. W przedmiotowej</i>	UWAGA ODRZUCONA

	<p>Łódzkiego</p>	<p>8 mogłyby być zadaniami realizowanymi np. przez Ministerstwo Sportu i Turystyki (a w zakresie kontroli również przez pracowników urzędów marszałkowskich), co wygenerowałyby zapewne nieporównanie mniejsze koszty niż powołanie jednostki z osobowością prawną jaką będzie Fundusz. W ustawie o usługach turystycznych można wskazać marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy jako właściwego do uruchamiania środków z gwarancji oraz z wydzielonego rachunku bankowego w Ministerstwie Sportu i Turystyki na sprowadzenie klientów z zagranicy do kraju i zwrot wpłat wniesionych przez klientów tytułem zapłaty za imprezę turystyczną, która z przyczyn upadłości organizatora/pośrednika turystyki nie doszła do skutku. Jednocześnie należałoby wskazać marszałka województwa, lub podmiot przez niego upoważniony, do faktycznego sprowadzenia do kraju klientów organizatora/pośrednika turystyki będącego w upadłości. W takim stanie prawnym marszałkowie województw mogliby skorzystać z pomocy touoperatorów działających na rynku usług turystycznych, których kondycja nie budziłaby zastrzeżeń (np. wyłonionych w drodze przetargu, w formie listy krajowej).</p>	<p><i>uwadze nie ma odniesienia się oraz uwag merytorycznych do projektu założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym. Należy podkreślić, iż planuje się rozpoczęcie prac nowelizacyjnych nad ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych. W związku z tym, zmiana systemu zabezpieczeń organizatorów turystyki i pośredników turystycznych będzie kompleksowa.</i></p>	
26.	<p>Stanowisko Konwentu Marszałków Województw RP z dnia 6 czerwca 2013 r., Marszałek Województwa Mazowieckiego</p>	<p>Turystyczny Fundusz Gwarancyjny, jako podmiot z osobowością prawną powinien przejąć wszystkie zadania związane z niewypłacalnością organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, realizowane dotychczas przez marszałków województw, przede wszystkim dotyczące organizacji powrotów klientów do kraju oraz związane z dokonywaniem zwrotów wniesionych wpłat. Zadania te powinny zostać określone jednoznacznie w przepisach. <i>Turystyczny Fundusz Gwarancyjny może otrzymywać od marszałków województw pisemne upoważnienie do wydawania dyspozycji wypłaty zaliczki na pokrycie kosztów powrotu klientów do kraju oraz występowania na rzecz klientów w sprawach wypłat środków z tytułu umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej lub umowy ubezpieczenia, na zasadach określonych w treści tych</i></p>	<p>ŁĄCZNIE UWAGI 26, 27 i 28 <i>Dot. Funduszu – realizatora całego procesu związanego z niewypłacalnością organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego</i></p> <p><i>Proponowana zmiana jest zasadna. Zostanie to doprecyzowane jednoznacznie w treści projektu założeń. Cały proces związany z niewypłacalnością organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego będzie obsługiwać Fundusz. Cały proces administracyjny pozostanie po stronie marszałków województw. Marszałkowie województw pozostaną także beneficjentami podstawowego systemu zabezpieczeń. Będą oni zlecać Funduszowi</i></p>	<p>UWAGA PRZYJĘTA</p>

		<p><i>umów (na podstawie art. 5 ust. 4 i 5 uot).</i></p> <p>Po stronie urzędów marszałkowskich powinny pozostać zadania związane z prowadzeniem rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, w tym kontrole podmiotów, jednak niezbędne jest wyposażenie marszałków w odpowiednie narzędzia kontrolne oraz środki finansowe na realizację tych zadań.</p>	<p><i>wykonanie zadań związanych z niewypłacalnością organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego. Pozwoli to na decentralizację m.in. procesu weryfikacji sum gwarancyjnych oraz na wzrost efektywności kontroli prowadzonych przez marszałków województw.</i></p>	
27.	Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego	<p>Celem powołania Funduszu powinno być skonstruowanie takiego systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, <u>aby uprościć zasady ubiegania się przez klientów o należne zwroty oraz usprawnić proces uruchamiania środków na opłacenie kosztów powrotów klientów do kraju, a nie wprowadzać nową instytucję, która nie ma jasno i jednoznacznie określonych kompetencji oraz odpowiedzialności i funkcjonuje obok uprawnień marszałków województw.</u></p> <p><u>Turystyczny Fundusz Gwarancyjny powinien nadzorować wszelkie sprawy dotyczące gwarancji ubezpieczeniowych, bankowych i ubezpieczeń na rzecz klientów.</u></p> <p>W dokumentach ubezpieczeniowych to Fundusz, a nie marszałek województwa, powinien występować jako beneficjent uruchamiający środki finansowe umożliwiające powrót klientów upadłego biura turystycznego do kraju. Przyjęcie, że „Marszałek województwa jako beneficjent podstawowych zabezpieczeń, będzie uruchamiał środki finansowe z tych zabezpieczeń w porozumieniu z Funduszem” oznacza, że Fundusz będzie przekazywał marszałkom województw m.in. informacje jaka wysokość środków finansowych będzie niezbędna na zabezpieczenie realizacji tego zadania, tj. na sprowadzenie klientów. Tym samym marszałkowie nie będą mogli zażądać od gwaranta wypłaty z gwarancji dopóty, dopóki Fundusz nie poinformuje ich o wysokości środków finansowych niezbędnych na zabezpieczenie opłacenia powrotu klientów do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu. W praktyce informacja o wysokości tych środków będzie szacunkowa. Jeśli będzie</p>		

		<p>niedoszacowana, marszałkowie nie będą mogli ponownie „w porozumieniu z Funduszem” wystąpić z żądaniem do gwaranta o wypłatę kolejnej zaliczki.</p> <p>Jeśli informacja z Funduszu o wysokości niezbędnych środków finansowych będzie przeszacowana, to brak jest określenia: co i w jakim trybie Fundusz ma uczynić ze środkami, które pobrał na opłacenie powrotu klientów, a których nie wydał. Tymczasem marszałkowie są zobowiązani jest do przedstawienia gwarantowi pisemnego rozliczenia otrzymanej zaliczki w terminie 60 dni od dnia otrzymania wypłaty, pod rygorem obowiązku jej zwrotu.</p> <p>Prowadzi to w kosekwencji do rozmycia instytucji jaką ma być Fundusz, przy braku odpowiedniego zabezpieczenia środków na ściąganie klientów upadług biur do kraju.</p>		
28.	<p>Marszałek Województwa Pomorskiego, Marszałek Województwa Wielkopolskiego</p>	<p><u>W przypadku odmiennym, czyli powołania Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego posiadającego osobowość prawną</u> - proponujemy, aby istniejąca w pierwszym filarze procedura zbierania roszczeń od klientów, a zatem kompetencje marszałków województw wynikające z art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o usługach turystycznych oraz wzorów umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia na rzecz klientów określony w rozporządzeniu Ministra Sportu i Turystyki z dnia 21 kwietnia 2011 r., <u>zostały w całości przekazane do organów Funduszu.</u> Doprowadzi to do przejrzystości zadań i eliminacji administracji publicznej z pełnienia roli aktora działań operacyjnych i działań odszkodowawczych. (...)</p>		
29.	<p>Polska Izba Ubezpieczeń</p>	<p>Zdaniem PIU, wszystkie zadania Marszałków dotyczące organizatorów i pośredników turystycznych należy przenieść na Fundusz, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • prowadzenie rejestru organizatorów • kontrola nad organizatorami i pośrednikami, nie tylko w zakresie opłacania składek na Fundusz, ale również pozostałych zadań kontrolnych <p>Pozwoli to na skupienie pełnej wiedzy o rynku</p>	<p><i>Patrz uwagi: 26 – 28.</i> <i>Przedstawiony model jest niemożliwy do wdrożenia na początkowym etapie istnienia Funduszu. Obecnie, niezbędne jest zapewnienie pełnej operacyjności działań Funduszu w zakresie realizacji przez niego podstawowych zadań. Ponadto, zadania administracyjne powinny być nadal realizowane przez</i></p>	<p>UWAGA ODRZUCONA</p>

		i organizatorach w jednym miejscu i zapewni sprawne działanie systemu kontroli i reagowania na nieprawidłowości. Zgodnie z obecnym projektem przeprowadzane byłyby osobne kontrole przez Urzędy Marszałkowskie i osobne przez Fundusz. Rozproszenie tej kontroli będzie nieefektywne, a dodatkowo również niecelowe z ekonomicznego punktu widzenia.	<i>marszałków województw na poziomie regionalnym.</i>	
Pkt III.4. Zasady poboru składek w ramach systemu uzupełniającego				
30.	Marszałek Województwa Pomorskiego, Marszałek Województwa Wielkopolskiego	Zasady poboru składek i sankcje, które będą mogły być zastosowane przez marszałków województw wobec przedsiębiorców, są mało przejrzyste, a opis postępowania prowadzącego do wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności objętej wpisem i wykreśleniu z rejestru przedsiębiorcy prowadzi do wydłużenia procesu zastosowania sankcji od chwili wystąpienia nieprawidłowości.	<i>Zasady poboru składek zostaną doprecyzowane. Sankcje muszą się mieścić w granicach obecnie obowiązującego prawa związanego m.in. z procesem wydania decyzji administracyjnej. Zostanie skrócony termin na uregulowanie przez przedsiębiorców zaległych płatności z 30 do 7 dni (po otrzymaniu wezwania od Funduszu).</i>	UWAGA CZĘŚCIOWO PRZYJĘTA
31.	Stowarzyszenie Naukowe Polskie Towarzystwo Ubezpieczeniowe	Za istotną zaletę tej propozycji uważamy związane pobieranych składek z faktyczną, bieżąco aktualizowaną liczbą klientów. Dodatkowo sugerujemy rozpatrzenie następującej propozycji – zamiany okresu rozliczeniowego z kwartalnego na miesięczny – nakłady pracy po stronie przedsiębiorcy, który i tak musi prowadzić ewidencję bieżącej sprzedaży będą z tego tytułu niewielkie, natomiast takie rozwiązanie znacznie usprawni i przyspieszy wpływy należnych składek do Funduszu, zmniejszy także ryzyko ewentualnych zaległości.	<i>Wprowadzenie okresu rozliczeniowego miesięcznego wiązałoby się z wprowadzeniem dodatkowych utrudnień i obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców.</i>	UWAGA ODRZUCONA
Pkt III.5 Wypłata środków z systemu uzupełniającego				
32.	Minister Administracji i Cyfryzacji	O wypłatę z TFG będą mogli wnioskować marszałkowie województw (str. 16). Środki te będą mogły trafić na rachunek właściwego marszałka województwa lub rachunek klienta bądź do innego podmiotu, jeżeli przekazanie środków na rachunek tego podmiotu umożliwi opłacenie kosztów	ŁĄCZNIE UWAGI 32, 33 i 34: <i>Dot. przekazywania środków z systemu uzupełniającego marszałkom województw</i> <i>Uwagi są nieaktualne w świetle innych</i>	UWAGA ODRZUCONA

		<p>zapewnienia powrotu klienta z imprezy turystycznej.</p> <p>Taka propozycja rodzi pytanie, w jakiej formie środki z TFG trafiać będą do samorządu województwa (np. czy będzie to dochód budżetu samorządu województwa).</p>	<p><i>uwzględnionych uwag (uwagi 26-28). Zwrotu środków dla klientów będzie dokonywał wyłącznie Fundusz. Fundusz będzie zwracał środki bezpośrednio na rachunki klientów. W związku z tym, nie ma konieczności doprecyzowania zasad przekazywania środków z Funduszu marszałkom województw.</i></p>
33.	Rządowe Centrum Legislacji	<p>Doprecyzowania wymaga także szereg kwestii zawartych w projekcie, ujętych w sposób niejednoznaczny a dotyczących bardzo istotnych zagadnień, w tym m.in.: zasady przekazywania środków zgromadzonych w systemie uzupełniającym, gdyż nie jest jednoznacznie sformułowany warunek stanowiący, że przekazanie środków z systemu uzupełniającego na rachunek właściwego marszałka województwa, klienta bądź innego podmiotu nastąpi w sytuacji, jeżeli przekazanie środków na rachunek tego podmiotu umożliwi opłacenie kosztów zapewnienia powrotu klienta (str. 16 i 17 projektu);</p>	
34.	<p>Stanowisko Konwentu Marszałków Województw RP z dnia 6 czerwca 2013 r., Marszałek Województwa Lubuskiego, Marszałek Województwa Pomorskiego, Marszałek Województwa Wielkopolskiego, Marszałek Województwa Mazowieckiego</p>	<p>Ponadto w projekcie założeń znajduje się zapis: „Środki zgromadzone w systemie uzupełniającym będą mogły być przekazywane na rachunek właściwego marszałka województwa lub rachunek klienta bądź też innego podmiotu, jeżeli przekazanie środków na rachunek tego podmiotu umożliwi opłacenie kosztów zapewnienia powrotu klienta z imprezy turystycznej.”</p> <p>W założeniach nie przewidziano rozwiązania polegającego na tym, że to marszałek ma dokonywać wypłat ze środków z Funduszu na konta klientów. Nie ma żadnego powodu dla którego środki z Funduszu miałyby być przekazywane na rachunek właściwego marszałka. <u>Środki te powinny być przekazywane bezpośrednio na rachunek klienta.</u></p>	

35.	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	<p>W pkt III.5 (...) zaproponowano, aby o dodatkowe środki z Funduszu występował właściwy marszałek województwa dopiero po zakończeniu procedury zgłaszania roszczeń przez wszystkich klientów (...) Może to wiązać się z długim okresem oczekiwania pomiędzy zgłoszeniem o niewypłacalności przez biuro podróży a otrzymaniem zwrotu poniesionych kosztów. W związku z powyższym, proponuję rozważenie możliwości wprowadzenia rozwiązań, które umożliwiłyby wypłatę rekompensat ze środków Funduszu sukcesywnie, w miarę zgłaszania się poszkodowanych, co w konsekwencji pozwoli na skrócenie okresu oczekiwania na zwrot kosztów poniesionych przez klientów biur podróży.</p>	<p>ŁĄCZNIE UWAGI 35, 36 i 37: Dot. wypłat dla klientów – uproszczenie zasad</p> <p><i>Patrz: uwagi 26-28</i> <i>Zwrotu środków dla klientów – z podstawowych zabezpieczeń oraz, jeśli będzie taka konieczność z systemu uzupełniającego – będzie dokonywał wyłącznie Fundusz. Fundusz będzie wypłacał środki na bieżąco, według kolejności wpływu pełnej kompletnej dokumentacji od klientów.</i> <i>Wypłaty ze środków podstawowych zabezpieczeń będą dokonywane przez Fundusz na podstawie upoważnień od marszałków województw (beneficjentów podstawowych zabezpieczeń).</i></p>	<p>UWAGA PRZYJĘTA</p>	
36.	Rzecznik Ubezpieczonych	<p>(...) Analizując projektowane rozwiązania Rzecznik pragnie wyrazić wątpliwość, czy dla poszkodowanych klientów nie będzie to zbyt długa procedura. <u>Zasadnym wydaje się stworzenie możliwości przekazania środków z systemu uzupełniającego na bezpośredni wniosek klienta, w ustawowo określonym terminie, np. 14 dni od wpłynięcia wniosku.</u> Przy tej okazji Rzecznik pragnie również zwrócić uwagę, że procedura wypłaty środków z podstawowego systemu zabezpieczeń jest także stosunkowo długa. Rolę beneficjenta gwarancji lub umowy ubezpieczenia pełni bowiem odpowiedni marszałek województwa, który zgłasza roszczenia w imieniu wszystkich klientów z tytułu umów niezrealizowanych w związku z niewypłacalnością organizatora turystyki. <u>Procedura zgłaszania roszczeń trwa zazwyczaj wiele miesięcy, a dokonanie wypłat następuje po upływie terminu zgłaszania roszczeń, co w praktyce oznacza, że klienci oczekują wiele miesięcy na odzyskanie dokonanych wpłat.</u> Zdaniem Rzecznika należałoby jednocześnie zastanowić się nad wprowadzeniem uproszczonych rozwiązań w tym zakresie.</p>	<p><i>Należy także zauważyć, że w już obecnie środki z podstawowych zabezpieczeń mogą być wypłacane sukcesywnie w kolejności zgłaszanych roszczeń, aż do ich wyczerpania.</i></p>		
37.	Stanowisko Konwentu	<p><u>Należy również zwrócić uwagę na brak jednoznacznego rozstrzygnięcia dotyczącego terminu wypłaty klientowi</u></p>			

	<p>Marszałków Województw RP z dnia 6 czerwca 2013 r., Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego, Marszałek Województwa Wielkopolskiego, Marszałek Województwa Śląskiego, Marszałek Województwa Podkarpackiego, Marszałek Województwa Lubuskiego, Marszałek Województwa Pomorskiego, Marszałek Województwa Mazowieckiego</p>	<p><u>środków z gwarancji. (...) Wydaje się, że rozliczenie środków z gwarancji będzie nadal oparte na zasadzie, że każdy klient otrzymuje z gwarancji proporcjonalnie tyle samo i to po upływie terminu na składanie roszczeń.</u> <u>Zasadne wydaje się kierowanie się zasadą według kolejności wpływu zgłoszeń poszkodowanych klientów. Zwroty ze środków z umów gwarancji byłyby realizowane przez gwaranta na bieżąco (np. w terminie 60 dni od dnia wpływu zgłoszenia), aż do wyczerpania sumy gwarancji. Kolejne roszczenia byłyby pokrywane ze środków Funduszu.</u> Szacunkowa kwota na zaspokojenie roszczeń byłyby przekazana na rachunek bankowy gwaranta, który dokonywałby wypłat bezpośrednio na konta klientów. Nadwyżka przekazanej kwoty wraz ze stosownym rozliczeniem byłyby zwracana do Funduszu. Konieczne byłyby dokonanie zmian również w rozporządzeniu Ministra Sportu i Turystyki, (...). W powyższej sytuacji niezasadne byłoby dokonywanie wyliczeń kwot zwrotu przez gwaranta i przekazywanie ich marszałkowi województwa, a następnie dokonywanie wypłat dopiero po otrzymaniu dyspozycji wypłaty. Gwarant powinien ponosić odpowiedzialność za wyliczenia kwot roszczeń bez potrzeby zatwierdzania przez beneficjenta – marszałka województwa.</p>		
38.	Marszałek Województwa Łódzkiego	<p>Odnośząc się do propozycji zawartych w rozdziale III <i>Projektu założeń ...</i>, w pkt. 5 i 6 nie można nie zwrócić uwagi na znaczny stopień skomplikowania zasad uruchamiania środków z Funduszu w praktyce.</p>	<p><i>Patrz: uwagi 26-28. Nastąpi uproszczenie zasad uruchamiania środków z systemu uzupełniającego. Cały proces związany z niewypłacalnością organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego będzie obsługiwać Fundusz. Cały proces administracyjny pozostanie po stronie marszałków województw. Marszałkowie województw jak beneficjenci podstawowych zabezpieczeń będą zlecać Funduszowi wykonanie zadań związanych z niewypłacalnością przedsiębiorcy.</i></p>	<p>UWAGA PRZYJĘTA</p>

Pkt III. 6 Organizacja powrotu klientów niewypłacalnych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych

39.	Marszałek Województwa Śląskiego, Marszałek Województwa Podkarpackiego	<p>Przekazanie kompetencji marszałków w zakresie organizacji powrotu do kraju klientów niewypłacalnych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych do Funduszu, przy którym działać będzie „wyspecjalizowana jednostka” zajmująca się organizacją powrotu klientów do kraju. Działania te będą prowadzone w razie potrzeby i sezonowo (str. 17 i 22).</p> <p>Jak wskazuje praktyka z roku 2012 r., w tym samym okresie (pierwsze dni sierpnia 2012 r.) niewypłacalność równocześnie ogłosiło 3 organizatorów turystyki z różnych województw. Dlatego proponujemy utworzenie wyspecjalizowanych jednostek, działających w ramach funduszu, z delegaturami na terenie poszczególnych województw. <u>Do wyspecjalizowanych jednostek fundusz powoływałby przedstawicieli organizacji zrzeszających organizatorów turystyki, prowadzących działalność na terenie danego województwa. Koszty obsługi wyspecjalizowanej jednostki pokrywane będą z funduszu, ale tylko w przypadku podjęcia działań przez tą jednostkę.</u></p>	<p><i>Utworzenie delegatur spowodowałoby wzrost kosztów. Fundusz będzie mógł korzystać z pomocy biur podróży przy realizacji swoich zadań. Ponadto, skupienie działań w jednym miejscu pozwoli na specjalizację Funduszu oraz ujednoczenie działań. Z propozycji nie wynika także kto opłacałby działalność wyspecjalizowanych jednostek, gdyby one nie prowadziły działalność (tzn. pozostawianie w gotowości).</i></p>	<p align="center">UWAGA ODRZUCONA</p>
40.	Minister Finansów	<p>Funduszowi zostanie powierzony także zadanie polegające na organizacji powrotu do kraju klientów niewypłacalnych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (str. 13-14). W tym kontekście niejasna jest rola Funduszu przy wykorzystywaniu środków z podstawowych zabezpieczeń jego członków. Przy zakładanym braku zmian w zakresie uprawnień przyznanych marszałkom województw na podstawie ustawy o usługach turystycznych, konieczne jest <u>określenie zasad współpracy pomiędzy marszałkami a Funduszem przy realizacji organizacji powrotu do kraju klientów niewypłacalnych organizatorów turystyki, biorąc pod uwagę konieczność sprawnego podejmowania wielu czynności operacyjnych w stosunkowo krótkim okresie czasu.</u></p>	<p>ŁĄCZNIE UWAGI 40, 41, 42, 43 i 44 Dot. współpracy UM z Funduszem w procedurze organizacji powrotu</p> <p><i>Patrz: uwagi 26-28.</i> <i>Za organizację całego procesu prowadzenia klientów niewypłacalnych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych będzie odpowiedzialny Fundusz. Proces związany z niewypłacalnością organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego będzie obsługiwać Fundusz. Proces administracyjny pozostanie po stronie marszałków województw. Marszałkowie województw pozostaną także beneficjentami</i></p>	<p align="center">UWAGA PRZYJĘTA</p>

41.	<p>Stanowisko Konwentu Marszałków Województw RP z dnia 6 czerwca 2013 r., Marszałek Województwa Lubuskiego, Marszałek Województwa Mazowieckiego, Marszałek Województwa Śląskiego, Marszałek Województwa Podkarpackiego</p>	<p>W naszej opinii w przypadku powzięcia informacji o upadłości biura podróży <u>rola Marszałka Województwa powinna polegać na zawiadomieniu Funduszu i złożeniu wniosku do Ubezpieczyciela ze wskazaniem na wniosku konta bankowego Funduszu</u>, na które ubezpieczyciel obowiązany będzie przelać środki finansowe na potrzeby ściągnięcia klientów niewypłacalnego biura. Następnie Fundusz jako właściwa, przystosowana jednostka posiadając odpowiednie zaplecze finansowe podejmie działania, również kontaktując się bezpośrednio z ubezpieczycielem, w celu zapewnienia bezpieczeństwa i ściągnięcia klientów niewypłacalnego biura podróży.</p> <p>Powyższe znacznie przyspieszy działania i pozwoli uniknąć sytuacji wskazanej w projekcie <i>ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym</i>, w którym Fundusz będzie przekazywał Marszałkowi m.in. informacje, w jakiej wysokości środki finansowe będą niezbędne na zabezpieczenie realizacji tego zadania. „W porozumieniu z Funduszem” oznacza, że marszałek nie będzie mógł zażądać od gwaranta wypłaty z gwarancji dopóty, dopóki Fundusz nie poinformuje marszałka o wysokości środków finansowych niezbędnych na zabezpieczenie opłacenia powrotu klientów do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu. (...) <u>Należy doprecyzować, co w przypadku niedoszacowania lub przeszacowania środków niezbędnych na sprowadzenia klientów niewypłacalnych przedsiębiorców. Brak jest regulacji w jakim trybie i terminie fundusz rozlicza się z przekazanych mu przez marszałków środków z podstawowych zabezpieczeń finansowych.</u></p>	<p><i>podstawowego systemu zabezpieczeń. Jednocześnie będą oni zlecać Funduszowi wykonanie zadań związanych z niewypłacalnością organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego – tj. sprowadzenie klientów do kraju oraz wypłatę środków dla klientów.</i></p> <p><i>Fundusz będzie rozliczał się z wydatkowania środków przed beneficjentem podstawowych zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (tj. marszałkiem województwa), który będzie następnie przekazywał rozliczenie do gwaranta.</i></p>	
-----	--	---	--	--

42.	<p>Stanowisko Konwentu Marszałków Województw RP z dnia 6 czerwca 2013 r., Marszałek Województwa Pomorskiego, Marszałek Województwa Wielkopolskiego, Marszałek Województwa Mazowieckiego, Marszałek Województwa Lubuskiego</p>	<p>W Rozdziale II pkt 6 przedłożonego Projektu założeń przyjęto, że „Marszałek województwa jako beneficjent podstawowych zabezpieczeń, będzie uruchamiał środki finansowe z tych zabezpieczeń w porozumieniu z Funduszem. (...) W praktyce informacja o wysokości tych środków będzie szacunkowa. Jeśli będzie niedoszacowana, marszałek będzie mógł ponownie „w porozumieniu z Funduszem” wystąpić z żądaniem do gwaranta o wypłatę kolejnej zaliczki. Jeśli informacja z Funduszu o wysokości niezbędnych środków finansowych będzie przeszacowana, to brakuje określenia: co i w jakim trybie Fundusz ma uczynić ze środkami, które pobrał na opłacenie powrotu klientów, a których nie wydał. Tymczasem marszałek zobowiązany jest do przedstawienia gwarantowi pisemnego rozliczenia otrzymanej zaliczki w terminie 60 dni od dnia otrzymania wypłaty, pod rygorem obowiązku jej zwrotu. <u>Proponujemy doprecyzowanie powyższego zagadnienia w treści umów gwarancji, tj. w rozporządzeniu Ministra Sportu i Turystyki w sprawie wzorów formularzy umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia na rzecz klientów, wymaganych w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.</u></p>		
43.	<p>Marszałek Województwa Zachodnio-pomorskiego</p>	<p>Należy usprawnić zasady współpracy pomiędzy pracownikami funduszu, pracownikami urzędów marszałkowskich, a gwarantem – w procedurze uruchamiania środków z gwarancji ubezpieczeniowej na każdym z jej etapów.</p>		
44.	<p>Polska Izba Ubezpieczeń</p>	<p>Fundusz powinien obsługiwać cały proces związany z niewypłacalnością organizatora turystyki lub pośrednika (tak jak ma to miejsce np. w Danii czy Holandii). W celu realizacji tego, Izba wnioskuje o wprowadzenie poniższego rozwiązania: - Fundusz będzie beneficjentem gwarancji - w razie niewypłacalności uruchamiał będzie gwarancję - organizował powrót klientów</p>		

	<p>- zwracał klientom przedpłaty i koszty niewykorzystanych świadczeń</p> <p><u>Brak powyższej zmiany uniemożliwi sprawne działanie Funduszu w przypadku niewypłacalności - Fundusz nie będzie mógł działać dopóki Marszałek nie wyda dyspozycji wypłaty, (nie skontaktuje się z bankiem lub ubezpieczycielem). Niepotrzebnie wydłuża to procedure.</u></p> <p><u>Powyższe rozwiązanie będzie miało również duże znaczenie w przypadku zwrotu przedpłat i niewykorzystanych świadczeń.</u> W wielu przypadkach funkcjonują dwie gwarancje i klienci zgłaszają roszczenia do ubezpieczyciela, który udzielał gwarancji w okresie, w którym została zawarta umowa z organizatorem turystyki. Najlepszym rozwiązaniem z punktu widzenia klienta i sprawności procesu jest zgłaszanie wszystkich roszczeń do Funduszu. Wówczas Fundusz będzie mógł na bieżąco dokonywać wypłat do wysokości roszczenia, a później rozliczyć to z poszczególnymi ubezpieczycielami. Gdy środków z gwarancji ubezpieczeniowych zabraknie Fundusz pokryje różnicę z własnych środków. W przeciwnym razie klient (tak pokazała dotychczasowa praktyka) będzie kierował roszczenia zarówno do wszystkich gwarantów, jak i do Funduszu. Ubezpieczyciele nie znając końcowej wysokości roszczeń będą musieli czekać z wypłatą aż zostanie zakończony okres zgłaszania roszczeń, czyli nawet do 1,5 roku. (...) Nie zostanie zatem rozwiązany problem z długim oczekiwaniem klientów na zwrot wpłaconych przedpłat czy nie wykorzystanych świadczeń. Poza tym będzie potrzeba ciągłej wymiany informacji pomiędzy gwarantami, Marszałkiem i Funduszem, w celu wyeliminowania podwójnych zgłoszeń i ustalenia wysokości wypłat z poszczególnych instytucji. <u>Jeżeli Fundusz będzie zajmował się wypłatami dla klientów możliwe będzie skrócenie okresu zgłaszania roszczeń.</u> Klienci będą mogli otrzymywać wypłaty sukcesywnie , w krótkim czasie po zgłoszeniu roszczenia gdyż fundusz będzie mógł dokonać wypłaty w 100%</p>		
--	--	--	--

45.	Związek Pracodawców Turystyki LEWIATAN	<p>Uchwalenie ustawy o funduszu powinno być połączone ze zmianą przepisu ustawy o usługach turystycznych, który określa, na co mogą być przeznaczone środki z zabezpieczenia finansowego. Otóż ustawa wskazuje obecnie trzy kategorie wydatków: (...).</p> <p>Z praktyki wiadomo, że w wielu przypadkach lepszym rozwiązaniem niż sprowadzanie klientów do kraju byłoby dokończenie imprezy turystycznej. Jeżeli wymagałoby to uregulowania należności wobec kontrahenta (hotelarza) niewypłacalnego organizatora turystyki to fundusz powinien mieć możliwość wykorzystania środków z zabezpieczenia finansowego na taki cel.</p> <p>Takie rozwiązanie byłoby bez wątpienia korzystne przede wszystkim dla klientów-turystów.</p>	<p><i>W Założeniach zapisano (s.17):</i></p> <p><i>„Fundusz jako wyspecjalizowana jednostka będzie organizował powrót klientów do kraju tj. będzie zapewniał m.in. rezerwację niezbędnych noclegów, transportu lokalnego oraz transportu do kraju. Podstawowym działaniem Funduszu w tym zakresie będzie zapewnienie sprawnej i efektywnej realizacji procesu sprowadzenia turystów oraz kontaktu bieżącego z klientami niewypłacalnego organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego i ich rodzinami. Celem tych działań będzie optymalizacja kosztów przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa turystom. Dlatego, przede wszystkim, Fundusz będzie działał na rzecz możliwości kontynuowania imprez turystycznych przez turystów.”</i></p>	<p>UWAGA JUŻ UWZGLĘDNIONA W TEKŚCIE ZAŁOŻEŃ</p>
<p>Pkt III. 7 Wysokość i symulacja wpłat składek do Funduszu</p>				
46.	Minister Finansów	<p>W odniesieniu do wysokości składki przeznaczonej na realizację zadań i działalności Funduszu w ramach systemu uzupełniającego, należy wskazać podstawy i sposób wyliczenia wysokości zaproponowanych kwot.</p>	<p>ŁĄCZNIE UWAGI 46, 47 i 48</p> <p><i>Dot. sposobu obliczenia wysokości składki</i></p> <p><i>W projekcie ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym będą rozstrzygnięte zapisy określające maksymalną wysokość składek w ramach systemu uzupełniającego.</i></p> <p><i>Na podstawie upoważnienia ustawowego minister właściwy do spraw turystyki wyda rozporządzenie w sprawie wysokości składki. W zależności od wysokości zgromadzonych środków oraz sytuacji na rynku turystycznym wysokość składki będzie mogła zostać podniesiona lub obniżona.</i></p>	<p>UWAGA PRZYJĘTA</p>
47.	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	<p>Problem pokrycia w 100% kosztów powrotu i roszczeń klientów dotyczy przede wszystkim systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych określonych w rozporządzeniach Ministra Finansów.</p> <p>W związku z powyższym wskazane jest bardziej szczegółowe przedstawienie problemu, w tym <u>doprecyzowanie w jakim stopniu zmiany wprowadzone w 2013 r. nie zabezpieczają w pełni interesów klientów biur zagrożonych niewypłacalnością, np. poprzez określenie ile środków zabrakłoby na pokrycie kosztów powrotu i roszczeń,</u></p>	<p><i>W projekcie ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym będą rozstrzygnięte zapisy określające maksymalną wysokość składek w ramach systemu uzupełniającego.</i></p> <p><i>Na podstawie upoważnienia ustawowego minister właściwy do spraw turystyki wyda rozporządzenie w sprawie wysokości składki. W zależności od wysokości zgromadzonych środków oraz sytuacji na rynku turystycznym wysokość składki będzie mogła zostać podniesiona lub obniżona.</i></p>	

		<p><u>gdyby w 2012 r. obowiązywały stawki i zasady ich ustalania określone w znowelizowanych rozporządzeniach Ministra Finansów.</u> (uwaga dot. punktu 3 testu regulacyjnego)</p>	<p><i>Dla celów obliczeniowych, w projekcie założeń założono wysokość składki na poziomie 10 zł i 15 zł.</i></p> <p><i>Wysokość składki obliczono poprzez porównanie wysokości łącznego zabezpieczenia finansowego niewypłacalnych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych w roku 2012 tj. 29 147 500,55 zł oraz wysokości łącznej wszystkich kosztów związanych z zabezpieczeniem interesów klientów w 2012 roku tj. 50 090 990,82 zł (kosztów powrotu do kraju – 7 478 323,89 zł oraz wysokości zgłoszonych roszczeń - 42 612 666,93 zł).</i></p> <p><i>Różnica pomiędzy tymi kwotami to około 21 mln zł, która podzielona przez średnią roczną liczbę osób podróżujących z organizatorami turystyki i pośrednikami turystycznymi daje wynik ok. 14 zł. [29 147 500,55 zł – (7 478 323,89 zł + 42 612 666,93 zł)]/1 488 000 ≈ 14 zł</i></p> <p><i>Powyższe wyliczenie pokazuje, iż gdyby w roku 2012 wszystkie osoby korzystające z usług organizatorów turystyki i pośredników turystycznym wpłaciłyby do systemu uzupełniającego składkę w wysokości ok. 14 zł, roszczenia klientów oraz koszty organizacji powrotu klientów do kraju w roku 2012 zostałyby całkowicie pokryte. W związku z powyższym, składka od klienta mogłaby być określona na poziomie 15 zł (dla grupy przedsiębiorców tzw. wyższego ryzyka) oraz na poziomie 10 zł (dla grup przedsiębiorców tzw. mniejszego ryzyka).</i></p> <p><i>Wysokość zgłoszonych roszczeń związanych z niewypłacalnościami organizatorów turystyki i pośredników turystycznych w roku 2012 została przedstawiona w założeniach w pkt I.4.</i></p>
48.	Stowarzyszenie Naukowe Polskie Towarzystwo Ubezpieczeniowe	<p>Podawanie w ustawach jakichkolwiek kwot pieniężnych w liczbach bezwzględnych z reguły źle się sprawdza w praktyce. Dotyczy to w szczególności kwot mających charakter „badawczo-eksperymentalny”, jak w przypadku maksymalnych wielkości składek PLN 30 i 20. Lepiej jest ograniczyć się do corocznego – lub rzadszego – regulowania tej kwestii rozporządzeniem.</p> <p>W przedstawionym materiale nie dostrzegamy sposobu kalkulacji ani maksymalnych składek, ani składek proponowanych w pierwszym roku funkcjonowania Funduszu w oparciu jakiegokolwiek kryterium ryzyka.</p> <p>W szczególności brak nam odpowiedzi na podstawowe przy takich kalkulacjach pytania:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Czy istnieją dane liczbowe pozwalające stwierdzić, że ryzyko w sensie prawdopodobieństwa upadłości jest półtora razy większe w przypadku działalności z wykorzystaniem czarterów? ✓ Czy istnieją dane liczbowe pozwalające stwierdzić, że możliwa łączna szkoda, tzn. koszt sprowadzenia podróżnego do kraju oraz zwrot pieniędzy za niezrealizowane świadczenia jest półtora razy większy w przypadku działalności z wykorzystaniem czarterów? ✓ Czy istnieją dane liczbowe pozwalające przyjąć stosunek wyjazdów „czarterowych” do innych jak 1 do 1 i szacować w związku z tym średnią składkę na poziomie PLN 12.50? ✓ Czy znana jest już łączna wysokość roszczeń związanych z upadłościami z 2012 roku, a zwłaszcza roszczeń ze strony klientów Sky Club? 	

49.	Minister Finansów	Wobec przyjęcia założenia, iż wysokość składki będzie regulowana w drodze rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego ds. turystyki (str. 18), należy wykreślić informację o określaniu wysokości składki przez organy Funduszu (str. 13, tytuł 2. <i>Zakres przedmiotowy projektowanej ustawy</i> , pkt 1) lit. a.).	<i>Zapis zostanie poprawiony.</i>	UWAGA PRZYJĘTA
50.	Stanowisko Konwentu Marszałków Województw RP z dnia 6 czerwca 2013 r., Marszałek Województwa Śląskiego, Marszałek Województwa Lubuskiego, Marszałek Województwa Pomorskiego, Marszałek Województwa Wielkopolskiego, Marszałek Województwa Podkarpackiego, Marszałek Województwa Mazowieckiego	<u>Fundusz powinien stanowić razem z umową gwarancji/ubezpieczenia system mieszany. Przedstawione w projekcie założenia wysokości składek do Funduszu, po pewnym czasie powinny zostać obniżone.</u> Po osiągnięciu wpływów do Funduszu w wysokości ok. 20 mln zł, składki winny być mniejsze. Szacujemy, że w przypadku wszystkich niewypłacalności w 2012 r. dodatkowy koszt realizacji przepisu art. 5 ust. 1 ustawy o usługach turystycznych zamknie się kwotą ok. 20 mln zł. Przyjmując podane w projekcie wyliczenia rocznej wysokości wpłat ze składek do funduszu na poziomie ok. 18 600 tys. zł. wydaje się, że kwota ta byłaby wystarczająca (...). <u>Wysokości stawek mogłyby być regulowane sytuacją na rynku turystycznym w zależności od liczby zgłaszanych niewypłacalności przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych w danym roku oraz związanych z nimi wypłat z funduszu.</u> (...) Ponadto projektowana regulacja będzie umożliwiała podejmowanie działań, których celem będzie odzyskanie środków wydatkowanych na realizację jego zadań poprzez dochodzenie roszczeń regresowych od organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, którzy ogłosili niewypłacalność, co uzupełni fundusz o wydatkowaną kwotę. <i>Marszałek Województwa Wielkopolskiego:</i> W tej sytuacji powstaje jednak wątpliwość co do zasadności stałego istnienia odrębnego podmiotu w postaci proponowanego Funduszu.	<i>System uzupełniający razem z podstawowymi zabezpieczeniami finansowymi organizatorów turystyki i pośredników turystycznych będzie tworzył kompleksowy system.</i> <i>W projekcie ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym będą rozstrzygnięte zapisy określające maksymalną wysokość składek.</i> <i>Na podstawie upoważnienia ustawowego minister właściwy do spraw turystyki wyda rozporządzenie w sprawie wysokości składki.</i> <i>Wysokość składki będzie mogła zostać podniesiona lub obniżona.</i>	UWAGA JUŻ UWZGLĘDNIONA W TEKŚCIE ZAŁOŻEŃ

51.	Marszałek Województwa Śląskiego, Marszałek Województwa Podkarpackiego	Proponujemy rozróżnienie wysokości wpłacanych składek do funduszu dla organizatorów turystyki i pośredników turystycznych rozpoczynających działalność na poziomie maksymalnej wysokości przez okres 3 lat od dnia rozpoczęcia działalności.	<i>Na podstawie upoważnienia ustawowego minister właściwy do spraw turystyki wyda rozporządzenie w sprawie wysokości składki do systemu uzupełniającego. Możliwe będzie także wprowadzenie stosownego rozróżnienia, tak jak w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ustawy o usługach turystycznych.</i>	UWAGA PRZYJĘTA
52.	Polska Izba Ubezpieczeń	W ofercie organizatora turystyki, składka na Fundusz powinna być wydzieloną kwotą i podana jako oddzielna pozycja obok ceny imprezy turystycznej.	<i>Składka będzie stanowiła koszt dla przedsiębiorcy. Jednocześnie w ofercie oraz w umowie organizator turystyki będzie zobowiązany poinformować o odprowadzaniu składek od każdego klienta do systemu uzupełniającego.</i>	UWAGA PRZYJĘTA
Pkt III.8 Gospodarka finansowa i organy Funduszu				
53.	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	Należy wyraźnie wskazać, że statut zostanie nadany przez ministra właściwego do spraw sportu i turystyki.	<i>Na stronie 20 znajduje się już odpowiedni zapis: „Minister właściwy do spraw turystyki w drodze rozporządzenia, mając na uwadze sprawne działanie Funduszu oraz specyfikę jego działalności, nada Funduszowi statut, w którym określa szczegółowo jego zadania, sposób organizacji, narzędzia nadzoru nad Funduszem, rodzaje i sposób tworzenia funduszy własnych oraz zasady gospodarki finansowej.”</i>	UWAGA JUŻ UWZGLĘDNIONA W TEKŚCIE ZAŁOŻEŃ
54.	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	W powiązaniu z punktem III.1 Zakres podmiotowym projektowanej ustawy: należałoby doprecyzować: - jaki organ powołuje Zarząd Funduszu, - ile lat będzie trwała kadencja Zarządu i czy członkowie Zarządu będą powoływani na wspólną kadencję, czy też indywidualną, - jaki będzie skład i zadania Zarządu i Rady Funduszu, - jaka będzie wymagana większość głosów dla podejmowania uchwał przez Radę Funduszu.	ŁĄCZNIE UWAGI 54, 55 i 56: Dot. organów Funduszu <i>Niektóre z warunków, jakie powinny spełniać osoby powoływane do organów Funduszu są już określone w projekcie założeń. Pozostałe zostaną doprecyzowane na poziomie ustawy. Zgodnie z uwagą nr 4 Rządowego Centrum Legislacji projekt założeń nie powinien</i>	UWAGA PRZYJĘTA

55.	Minister Administracji i Cyfryzacji	W projekcie założeń warto doprecyzować, jakie warunki powinny spełniać osoby powoływane do organów Funduszu. Poza tym ze sformułowań w projekcie założeń (str. 12) nie wynika w jasny sposób, jak powoływany będzie zarząd. Pojawia się natomiast sformułowanie, że minister właściwy do spraw turystyki będzie powoływał „pozostałych członków Funduszu”. Pytanie, czy chodzi o pozostałych członków Rady TFG czy również członków jego zarządu. W tym zakresie projekt założeń wymaga doprecyzowania.	<i>zbyt szczegółowo regulować kwestii merytorycznych.</i>	
56.	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	Doprecyzowania wymaga pkt III.1 – <i>Zakres podmiotowy projektowanej ustawy</i> ” (s. 13). Z projektu nie wynika bowiem, jaki organ powołuje Zarząd Funduszu, ile będzie trwała jego kadencja, a także jaki będzie jego skład. Brakuje również informacji na temat zadań Zarządu i Rady Funduszu.		
57.	Minister Gospodarki	Brak jest informacji o zakresie działania Rady Funduszu. Wspomina się jedynie o jej 5-osobowym składzie i wymaganych warunkach uczestnictwa. Równocześnie pod rozwagę należy wziąć zasadność pięcioosobowego składu Rady, przy planowanych 20 etatach w Biurze Funduszu. Dla porównania, w Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, dysponującym znacznie większym budżetem i liczbą zatrudnionych (89 osób), Rada BFG składa się z przewodniczącego i siedmiu członków.	ŁĄCZNIE UWAGI 57 i 58: Dot. zmniejszenia składu liczbowego Rady oraz Zarządu Funduszu <i>Uwaga zostanie uwzględniona. Skład Rady Funduszu zostanie zmniejszony do 3 osób, skład Zarządu do 1 osoby (Prezesa).</i> <i>Zostaną doprecyzowane zadania Rady oraz Zarządu (zgodnie z uwagami nr 54-56)</i>	UWAGA PRZYJĘTA
58.	Marszałek Województwa Lubuskiego	Propozycja powołania Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego z osobowością prawną, naszym zdaniem ma wystarczające uzasadnienie, jednakże z mniejszym niż zaproponowanym składem organu Funduszu, tj. 3-osobowa Rada, Dyrektor/Prezes oraz pracownicy operacyjni. Należy jednak w Ustawie określić, że wyłącznie pracownicy operacyjni i Dyrektor/Prezes Funduszu będą opłacani ze środków Funduszu.		
59.	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	Wątpliwa wydaje się również propozycja, zgodnie z którą niektóre <u>narzędzia nadzoru</u> zostaną określone w statucie Funduszu. (...) Zasadnym wydaje się uregulowanie tych	ŁĄCZNIE UWAGI 59, 60, 61, 62, 63: Dot. narzędzi nadzoru, zadań Funduszu, zasad gospodarki finansowej	UWAGA PRZYJĘTA

		<p>kwestii w projektowanej ustawie.</p> <p>Kontrowersyjna wydaje się propozycja określenia w statucie Funduszu <u>zadań tej osoby prawnej</u>, gdyż określenie zadań i kompetencji instytucji stanowi materię ustawową, zamieszczaną w przepisach ustrojowych.</p> <p>Wątpliwości wzbudza zakres przedmiotowym upoważnienia do wydania rozporządzenia, dotyczący określenia w tym <u>akcie zasad gospodarki finansowej Funduszu</u>, w sytuacji, gdy w ustawie brak jest podstawowych zasad takiej gospodarki. (...) Tym niemniej projektowana ustawa nie określa ogólnych zasad gospodarki finansowej funduszu, co powoduje powstanie wątpliwości natury konstytucyjnej, dotyczącej możliwości ich określenia w akcie wykonawczym.</p>	<p><i>Ogólne zadania osoby prawnej, gospodarki finansowej oraz narzędzia nadzoru są już określone w projekcie założeń. Zostaną one doprecyzowane na etapie projektu ustawy.</i></p> <p><i>W statucie zadania osoby prawnej, gospodarki finansowej oraz narzędzia nadzoru zostaną tylko uszczegółowione.</i></p>
60.	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	<p>Wątpliwości budzi stwierdzenie, iż „<i>Pozostałe narzędzia nadzoru zostaną określone w statucie Funduszu</i>”.</p> <p>Uprawnienia nadzorcze mieszczą się w kompetencji organu administracji rządowej w zakresie środków władczych i kwestia ta powinna być zawarta w ustawie.</p>	
61.	Rządowe Centrum Legislacji	<p>Rozporządzenie natomiast może służyć jedynie wykonaniu ustawy (...) Analogiczna uwaga dotyczy propozycji normowania w rozporządzeniu kwestii odnoszących się do Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego w zakresie ustalania zasad funkcjonowania jego organów, zasad gospodarki finansowej oraz narzędzi nadzoru nad Funduszem (str. 13, 20 i 25 projektu).</p>	
62.	Rzecznik Ubezpieczonych	<p>Rzecznik pragnie także poddać w wątpliwość prawidłowość uregulowania szczegółowych zadań Funduszu, nadzoru nad nim oraz podstawowych zasad gospodarki finansowej Funduszu w drodze aktu wykonawczego. Wydaje się bowiem, że tego typu kwestia wymaga <u>regulacji rangi ustawowej</u>.</p>	
63.	Stanowisko Konwentu Marszałków	<p>W projekcie brak jest założeń i informacji na temat gospodarki finansowej Funduszu, m.in. jak zarządzane będą środki finansowe nie wydane na potrzeby sprowadzenia</p>	

	Województw RP z dnia 6 czerwca 2013 r.	klientów upadłych biur turystycznych do kraju. W projekcie brak jest obowiązku rozliczenia się przez Fundusz z otrzymanej zaliczki. Brak jest również mechanizmów regulujących funkcjonowanie „funduszy własnych“.		
64.	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	Z informacji zawartych w pkt III.8 (...) wynika, że koszty stałe obsługi Funduszu (wynagrodzenia, wynajem biura, inne koszty administracyjne) wyniosą ok. 3,6-4 mln zł, tj. ok. 20% wszystkich środków zgromadzonych ze składek. Założono także, że „koszty obsługi Funduszu mogą wzrastać w kolejnych latach”. W związku z tym, proponuję dokonanie ponownej analizy wysokości kosztów własnych Funduszu, pod kątem ich racjonalności i zasadności.	<p>ŁĄCZNIE UWAGI 61, 62, 63: Dot. kosztów funkcjonowania Funduszu</p> <p><i>Określono maksymalny poziom wydatków, aby uniknąć ich niedoszacowania. Jednocześnie zgadzamy się, iż koszty administracyjno-operacyjne powinny być ponoszone na poziomie niezbędnego minimum.</i></p> <p><i>Koszty obsługi TFG będą ponoszone ze składek – w drodze mechanizmu samofinansowania. Koszty oszacowano biorąc pod uwagę maksymalną docelową liczbę pracowników.</i></p>	UWAGA ODRZUCONA
65.	Minister Finansów	Należy zwrócić uwagę na konieczność uszczegółowienia informacji dotyczących kosztów funkcjonowania Funduszu, w tym jednoznacznego określenia, z jakich środków będą ponoszone koszty obsługi Funduszu, biorąc także pod uwagę projektowane w przyszłości rozszerzenie zasobów kadrowych Funduszu.		
66.	Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”	Należy dążyć do ograniczania kosztów administracyjno-operacyjnych w zakresie instytucji uczestniczących w tworzeniu zabezpieczeń. Nadmierne koszty zabezpieczeń spowodują: 1) wzrost kosztów wycieczek i w ten sposób odpływ klientów od zorganizowanej turystyki oraz odchodzenie od biur podróży działających w Polsce na korzyść zagranicznych; 2) unikanie ponoszenia kosztów przez organizatorów turystyki.		
67.	Minister Finansów	Doprecyzowania wymaga przedstawione wyliczenie źródeł finansowania Funduszu (str. 20). Zważywszy na charakter i funkcje projektowanej instytucji wydaje się, że katalog jej dochodów powinien być tworzony w oparciu o ideę samofinansowania. Stąd wszelkie wsparcie finansowe ze środków publicznych powinno mieć charakter wyjątkowy i zwrotny.	<p>ŁĄCZNIE UWAGI 67, 68, 69: Dot. źródeł finansowania Funduszu</p> <p><i>Zostanie wyłączona możliwość udzielania Funduszowi dotacji z budżetu państwa. Wsparcie ze środków publicznych w fazie początkowej Funduszu będzie miało charakter wyjątkowy oraz zwrotny (pożyczka z budżetu</i></p>	UWAGA PRZYJĘTA

		W konsekwencji należałoby wyłączyć z rozważań możliwość udzielania dotacji z budżetu państwa (choć katalog źródeł finansowania Funduszu nie wylicza dotacji z budżetu państwa, to taki zapis znajduje się w samym tekście projektu, str. 13) oraz uzupełnić kwestie udzielania pożyczek z budżetu państwa, m.in. o zasady ich udzielania i zwrotu oraz cele, na jakie mogą zostać przeznaczone środki z pożyczek.	<i>państwa). Ponadto, szczegółowe warunki udzielania, zwrotu oraz cele na które mogą być przeznaczone pożyczki zostaną doprecyzowane w projekcie ustawy.</i>	
68.	Minister Administracji i Cyfryzacji	Jednym z warunków efektywności TFG jest to, by nie mógł on korzystać z pomocy udzielanej z budżetu państwa, czy to w formie dotacji czy pożyczki, szczególnie, że w intencji projektodawców TFG ma być systemem uzupełniającym. (...) Sprzeczne z tak wyrażonymi celami TFG jest przyznanie mu prawa do dotacji i pożyczek z budżetu państwa. Mechanizm TFG powinien być klarowny i samowystarczalny (...) Wobec tego, TFG nie powinien mieć prawa ani do dotacji, ani pożyczek budżetowych.	<i>Wprowadzane rozwiązania są oparte na przepisach ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, który także jest wyłączony z sektora finansów publicznych, ale jednocześnie może otrzymywać wsparcie ze środków publicznych.</i>	
69.	Rządowe Centrum Legislacji	Z punktu widzenia spójności obowiązującego systemu prawnego wątpliwości budzi – w kontekście regulacji zawartych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.) – wyłączenie przez projektodawcę Funduszu z sektora finansów publicznych oraz jednoczesne proponowanie pokrycia ze środków budżetu państwa kosztów pierwszego okresu działania Funduszu.		
70.	Rządowe Centrum Legislacji	Doprecyzowania wymaga sformułowanie „w rozsądnym czasie” użyte przy określaniu terminu realizacji zobowiązań przez Fundusz w przypadku braku środków na rachunku Funduszu, zwłaszcza w kontekście celi, jakiemu ma służyć Fundusz, czyli organizacji powrotu do kraju klientów niewypłacalnych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (str. 20 projektu).	<i>Dwufilarowy system wyklucza sytuację, gdy zabraknie środków na sprowadzenie turystów do kraju. Jednocześnie, gdy w jednym czasie do Funduszu wpłynie duża liczba roszczeń od klientów oraz będzie istniała konieczność sprowadzania turystów, w pierwszej kolejności środki będą przeznaczone na sprowadzenie turystów. Przedmiotowa kwestia zostanie doprecyzowana.</i>	UWAGA PRZYJĘTA

71.	Minister Finansów	Do jednych z obowiązków Funduszu będzie należało również składanie sprawozdania ze swojej działalności, którego załącznikiem ma być sprawozdanie finansowe (str. 14). Nie wskazano jednak zasad rachunkowości Funduszu, ani trybu ich określenia.	<i>Ogólne zasady gospodarki finansowej są już określone w projekcie. W projekcie także wskazano tryb określenia zasad rachunkowości – tj. zostaną one określone w statucie. Patrz: uwagi 59-63.</i>	UWAGA JEST JUŻ UWZGLĘDNIONA W TEKŚCIE ZAŁOŻEŃ
Pkt III.9. Sankcje karne				
72.	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	Należałoby wymienić sankcje karne, które będą stosowane w przypadku uchylania się od obowiązku odprowadzenia składek do Funduszu oraz błędnego wyliczenia wysokości tych składek.	ŁĄCZNIE UWAGI 72, 73, 74: Dot. doprecyzowania sankcji karnych <i>Sankcje zostaną doprecyzowane i wymienione.</i>	UWAGA PRZYJĘTA
73.	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	W pkt III.9 <i>Przepisy karne</i> przewiduje się wprowadzenie do ustawy o Funduszu przepisów karnych m. in. za uchylanie się organizatorów i pośredników turystycznych od obowiązku odprowadzania składek do Funduszu. Kwestia ta wymaga doprecyzowania. Wydaje się, że rodzaje i wysokość sankcji powinny zostać przedstawione już na etapie założeń.		
74.	Rządowe Centrum Legislacji	W projekcie założeń projektu ustawy projektodawca, przewidując wprowadzenie przepisów karnych, powinien w sposób wyczerpujący opisać znamiona czynu zabronionego oraz wskazać charakter czynu zabronionego (określić, czy czyn stanowić ma przestępstwo, czy jedynie wykroczenie) oraz przewidywane za dany czyn sankcje karne. Nie jest dopuszczalne przy tym określaniu znamion czynu zabronionego poprzez używanie zwrotu „w szczególności” (str. 24 projektu).		
Pkt III.10. Zmiany w przepisach obowiązujących				
75.	Marszałek Województwa Śląskiego, Marszałek	Proponujemy rozszerzyć katalog rażących naruszeń warunków wykonywania działalności poprzez dodanie: niewykonanie zobowiązań umownych wobec klientów poprzez złożenie oświadczenia o niewypłacalności.	<i>Zgłoszone propozycje dotyczą zmian w ustawie o usługach turystycznych. W przedmiotowej uwadze nie ma odniesienia się oraz uwag merytorycznych do projektu założeń projektu</i>	UWAGA ODRZUCONA

	Województwa Podkarpackiego	Pozwoli to uniknąć sytuacji jednoczesnego złożenia przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych oświadczenia o niewypłacalności i informacji o zawieszeniu działalności organizatora turystyki i pośrednika turystycznego lub wnioskowanie o wykreślenie na wniosek z rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (...), bez możliwości nałożenia przez marszałka sankcji przewidzianych w art. 71 i 72 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.	<i>ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym. Należy podkreślić, iż planuje się rozpoczęcie prac nowelizacyjnych nad ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.</i>	
76.	Rządowe Centrum Legislacji	Termin 14 – dniowy na wejście w życie przedmiotowego aktu prawnego jest niewystarczający. W ocenie RCL zaskoczenie adresatów ustawy nowymi regulacjami stanowi może naruszenie zasady demokratycznego państwa prawnego, której mowa w art. 2 Konstytucji RP. Nakaz odpowiedniego <i>vacatio legis</i> „stanowi- zgodnie z ustalonym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego – jedna z norm składających się na treść zasady demokratycznego państwa prawnego. Omawiana norma konstytucyjna nakazuje, aby nowe regulacje prawne były wprowadzane w życie z zachowaniem odpowiedniego <i>vacatio legis</i> . Jednostka musi dysponować odpowiednim czasem, aby zapoznać się z treścią nowych regulacji i podjąć działania, które umożliwią przystosowanie się do nich. W każdym przypadku długość <i>vacatio legis</i> musi być dostosowana do treści nowych regulacji i podjąć działania, które umożliwią przystosowanie się do nich. W każdym przypadku długość <i>vacatio legis</i> musi być dostosowana do treści regulacji oraz możliwości pokierowania swoimi sprawami przez jej adresatów” (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 stycznia 2000r. sygn. akt K 18/99 TK 2000/1 /1). Jednocześnie długość okresu <i>vacatio legis</i> powinna być tak określona, aby zapewnić możliwość funkcjonowania Funduszu od dnia wejścia w życie ustawy, co oznacza, że organy Funduszu powinny zostać powołane właśnie w trakcie okresu <i>vacatio legis</i> .	<i>Uwaga jest zasadna, szczególnie w kontekście konieczności powołania odpowiednich organów Funduszu. Termin na wejście w życie aktu prawnego zostanie wydłużony do 3-miesiący od dnia ogłoszenia. Jednocześnie, w przepisach przejściowych zostanie zapisane, iż od dnia ogłoszenia w ciągu 14 dni minister właściwy do spraw turystyki powoła pierwszą Radę oraz pierwszy Zarząd Funduszu. Od tego momentu Rada oraz Zarządu będą dysponować czasem, aby zapewnić pełną operacyjność Funduszu.</i>	UWAGA PRZYJĘTA
77.	Rządowe Centrum Legislacji	Wskazanie podstaw uznania przez projektodawcę konieczności wprowadzenia zmian dotyczących	<i>W wypadku przedsiębiorcy zagranicznego posiadającego siedzibę na terytorium państwa</i>	UWAGA PRZYJĘTA

		<p>przedsiębiorców zagranicznych, skoro stosownie do treści art. 5 ust.1a ustawy o usługach turystycznych są oni objęci zabezpieczeniem, a więc nie jest wiadomo, czego miałyby zmiany w istocie dotyczyć (str. 23 projektu);</p>	<p><i>członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej <u>za spełnienie warunków prowadzenia działalności takich jak posiadanie odpowiedniego zabezpieczenia oraz terminowe opłacanie składek do systemu uzupełniającego – zostanie uznane posiadanie zabezpieczenia finansowego w formie, która jest uznawana w państwie, w którym przedsiębiorca posiada siedzibę.</u></i></p> <p><i>Przedmiotowe zabezpieczenie finansowe powinno być równoważne, lub zasadniczo porównywalne co do celu, zakresu ochrony ubezpieczeniowej w odniesieniu do zabezpieczeń obowiązujących w Polsce.</i></p> <p><i>W przypadku gdy to zabezpieczenie finansowe nie będzie spełniać powyższych warunków, przedsiębiorca zostanie wezwany przez marszałka województwa do przedstawienia dodatkowego zabezpieczenia finansowego wyrównującego posiadane zabezpieczenie finansowe co do celu, zakresu ochrony ubezpieczeniowej do zabezpieczeń obowiązujących w Polsce.</i></p> <p><i><u>W obecnym stanie prawnym posiadanie przez przedsiębiorcę zagranicznego zabezpieczenia finansowego w formie, która jest uznawana w państwie, w którym przedsiębiorca ten posiada siedzibę powoduje spełnienie warunku działalności związanego z posiadaniem odpowiedniego, wymaganego w Polsce zabezpieczenia finansowego.</u></i></p>	
--	--	---	--	--

			<p><i>Należy wprowadzić stosowne zmiany, <u>aby posiadanie przez przedsiębiorcę zagranicznego zabezpieczenia finansowego w formie, która jest uznawana w państwie, w którym przedsiębiorca ten posiada siedzibę było także spełnieniem warunku terminowego opłacania składek do systemu uzupełniającego.</u></i></p> <p><i>W związku z obowiązującymi przepisami – m.in. ustawą z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – nie można nakazać przedsiębiorcy zagranicznemu świadczącemu transgraniczne czasowe usługi organizatora turystyki opłacania składek do systemu uzupełniającego.</i></p> <p><u>Wniosek formalny Europejskiego Centrum Konsumenckiego:</u></p> <p><i>Na konferencji uzgodnieniowej w dniu 20 czerwca 2013 r., Europejskie Centrum Konsumenckie podczas omawiania przedmiotowej uwagi zgłosiło wniosek formalny dotyczący analizy ochrony konsumenta w państwach członkowskich Unii Europejskiej.</i></p> <p><u>Informacja:</u></p> <p><i>W Polsce, podobnie jak w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, obowiązuje system zabezpieczeń finansowych wymaganych w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych na wypadek ich niewypłacalności. Wymóg posiadania przez organizatora turystyki i pośrednika turystycznego zabezpieczenia finansowego na rzecz klientów wynika z artykułu 7 dyrektywy 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (Dz. Urz. WE L 158</i></p>	
--	--	--	--	--

			<p>z 23.06.1990 r., str. 59; Dz. Urz. Polskie Wydanie Specjalne, rozdz. 13, t. 10, str. 132).</p> <p>Dyrektywa 90/314 jest dyrektywą minimalnej harmonizacji, nakłada obowiązek zapewnienia pełnego zwrotu kosztów oraz repatriacji dla turystów w przypadku upadłości biur podróży. Linia orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE w odniesieniu do art. 7 Dyrektywy jednoznacznie wskazuje, że ustanowiono „zobowiązanie skutku”. Obowiązkiem państwa jest zapewnić takie rozwiązania prawne, aby ochrona klientów była skuteczna i całkowita.</p> <p>W związku z powyższym, uznaje się, że systemy zabezpieczeniowe wprowadzone w różnych PCz Unii Europejskiej są równoważne.</p> <p>Państwo członkowskie, które nie zapewni systemu pełnego zwrotu kosztów może być narażone na skargi odszkodowawcze ze strony obywateli z tytułu niewłaściwego wdrożenia dyrektywy gwarantującej konkretne i identyfikowalne prawa jednostkom, co potwierdził ETS w wyrokach w sprawach Dillenkofer (1994) i Rechberger (1997).</p> <p>W przypadku niewłaściwego wdrożenia dyrektywy 90/314 naraziłby PCz Unii Europejskiej na wszczęcie postępowania z tytułu niewłaściwego wdrożenia dyrektywy przez Komisję Europejską.</p> <p>W Polsce, aby zapewnić jednakowy poziom ochrony konsumenta, wprowadzono możliwość wezwania przez marszałka województwa przedsiębiorcy do uzupełnienia zagranicznego zabezpieczenia finansowego (w formie, która jest uznawana w państwie, w którym przedsiębiorca ten posiada siedzibę), jeśli zostanie ono uznane za niższe niż minimalna</p>	
--	--	--	--	--

			wysokość zabezpieczenia wymaganego od przedsiębiorcy posiadającego siedzibę lub oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 5 ust.1b ustawy o usługach turystycznych).	
Pkt III.11. Upoważnienie do wydania aktów wykonawczych				
78.	<p>Stanowisko Konwentu Marszałków Województw RP z dnia 6 czerwca 2013 r.,</p> <p>Marszałek Województwa Śląskiego,</p> <p>Marszałek Województwa Lubuskiego,</p> <p>Marszałek Województwa Pomorskiego,</p> <p>Marszałek Województwa Wielkopolskiego,</p> <p>Marszałek Województwa Podkarpackiego</p> <p>Marszałek Województwa Mazowieckiego,</p> <p>Marszałek Województwa Zachodnio-pomorskiego</p>	<p>Projekt założeń (..) zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw turystyki, do wydania m.in. rozporządzenia w sprawie trybu i zasad kontroli przedsiębiorców w zakresie sprawdzenia realizacji obowiązku płacenia składek do Funduszu.</p> <p>Rozporządzenie powinno odnosić się przede wszystkim do kontroli prowadzonych przez pracowników urzędów marszałkowskich na danym terenie (zasady i tryb), co jednocześnie znacznie zmniejszy koszty obsługi administracyjnej funduszu, a zwiększy liczbę przeprowadzanych kontroli.</p>	<p>Zgodnie z zapisem założeń: „Marszałkowie województw korzystający z uprawnień kontrolnych na podstawie art. 9 ustawy o usługach turystycznych – kontrola prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, w zakresie przestrzegania warunków wykonywania działalności gospodarczej określonych ustawą – będą także mogli kontrolować przedsiębiorców w zakresie sprawdzenia realizacji obowiązku płacenia składek do Funduszu. Powyższe uprawnienie kontrolne zostanie przekazane wyłącznie marszałkom województw.” (s.23)</p> <p>W związku z powyższym, określenie trybu i zasad kontroli będzie się także odnosiło do marszałków województw.</p> <p>Ponadto, zgodnie z uwagą nr 81 (uwaga przyjęta) tryb oraz zasady kontroli, obowiązki kontrolowanego, organy uprawnione do kontroli zostaną uregulowane na poziomie ustawy – analogicznie jak w ustawie z dnia 6 września 2011 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2012, 1265), który w rozdziale 10 reguluje procedurę kontrolną.</p>	<p>UWAGA JEST JUŻ UWZGLĘDNIONA W TEKŚCIE ZAŁOŻEŃ</p>

79.	Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego	Projekt założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw turystyki, do wydania m.in. rozporządzenia w sprawie trybu i zasad kontroli przedsiębiorców w zakresie sprawdzenia realizacji obowiązku płacenia składek do Funduszu. Zasadne jest, aby obowiązek kontroli spoczywał w całości na Funduszu. (...)	<i>Uprawnienia kontrolne powinien posiadać zarówno Fundusz (pracownicy) jak i marszałkowie województw. Pozwoli to na zwiększenie liczby przeprowadzonych kontroli oraz wpłynie na poprawę funkcjonowania rynku usług turystycznych.</i>	UWAGA ODRZUCONA
80.	Rządowe Centrum Legislacji	Należy zauważyć, iż przyznanie kompetencji kontrolnych zarówno właściwemu marszałkowi województwa na mocy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004r. Nr 223, poz. 2268 z późn. zm.) jak i Funduszowi na mocy projektowanej ustawy, prowadzić może do dublowania kompetencji obu tych podmiotów (str. 14 i 23 projektu).	<i>Kontrolując organizatora turystyki w zakresie warunków prowadzenia działalności regulowanej urzędy marszałkowskie powinny mieć uprawnienie do sprawdzenia stanu płatności składek do systemu uzupełniającego (np. weryfikacji liczby klientów i porównania płaconych składek).</i>	
81.	Rządowe Centrum Legislacji	Wyrażona w art 31 ust. 3 Konstytucji RP zasada proporcjonalności stanowi, iż ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanowione tylko w ustawie. Rozporządzenie natomiast może służyć jedynie wykonaniu ustawy, czyli normować jedynie takie sprawy, które są uregulowane w ustawie, a które służą realizacji samej ustawy. W związku z tym stosownie do postanowień art. 31 ust. 3 Konstytucji – kwestie dotyczące zasad kontroli przedsiębiorców, jako wkraczające władczo w ich konstytucyjne wolności i prawa, winny zostać zawarte w w ustawie, a nie - jak przewiduje projektodawca- w przepisach wykonawczych do ustawy (str. 15 i 25 projektu).	<i>Tryb i zasady kontroli, obowiązki kontrolowanego, organy uprawnione do kontroli zostaną uregulowane na poziomie ustawy – analogicznie jak w ustawie z dnia 6 września 2011 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2012, 1265), który w rozdziale 10 reguluje procedurę kontrolną.</i>	UWAGA PRZYJĘTA
Pkt III. 12. Przepisy przejściowe i dostosowujące				
82.	Rządowe Centrum Legislacji	Wyjaśnienia wymaga kwestia zamieszczenia w projektowanej ustawie przepisów przejściowych. Projektodawca bowiem wprowadził z tytułował jeden z rozdziałów jako „zmiany w przepisach obowiązujących oraz	<i>Przepisy przejściowe zostaną uszczegółowione i opisane w przedmiotowym punkcie. Rozdział III. 10 został błędnie zatytułowany – powinien brzmieć jedynie „zmiany w przepisach</i>	UWAGA PRZYJĘTA

		przepisy przejściowe i końcowe, jednakże żadnych propozycji normatywnych dotyczących przepisów przejściowych w nich nie wskazał. Należy zatem jednoznacznie rozstrzygnąć, czy projektowane zmiany będą miały wpływ na stosunki powstałe pod działaniem przepisów dotychczasowych.	<i>obowiązujących,” ponieważ zmiany dotyczące przepisów przejściowych znajdują się w punkcie III. 12.</i>	
Pkt IV. 2 Wpływ na sektor finansów publicznych				
83.	Minister Finansów	Odnosząc się do informacji zawartych w projekcie założeń w pkt 2 – <i>Wpływ na sektor finansów publicznych</i> (str. 27-29) oraz wskazanych w załączonym teście regulacyjnym w pkt 8 – <i>Skutki dla sektora finansów publicznych</i> , należy zauważyć, iż powstaną koszty związane z obsługą nowotworzonej instytucji, które w pierwszym okresie funkcjonowania Funduszu (pierwsze 6 miesięcy) mają zostać pokryte z budżetu państwa. Z uwagi na projektowane wyłączenie Funduszu z sektora finansów publicznych oraz aktualną sytuację finansów publicznych, zasadne jest rozważenie pozyskania innego źródła finansowania działalności Funduszu w omawianym okresie.	<i>Patrz: uwagi 67-69. Wsparcie ze środków publicznych w fazie początkowej Funduszu będzie miało charakter wyjątkowy oraz zwrotny (pożyczka z budżetu państwa). Zostanie wyłączona możliwość udzielania Funduszowi dotacji z budżetu państwa. Wprowadzane rozwiązania są oparte na przepisach ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, który także jest wyłączony z sektora finansów publicznych, ale jednocześnie może otrzymywać wsparcie ze środków publicznych.</i>	UWAGA ODRZUCONA
84.	Minister Finansów	Wątpliwości wzbudza wykazywanie dochodów Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego jako podmiotu wyłączonego z sektora finansów publicznych w projekcie założeń w tytule <i>Wpływ na sektor finansów publicznych</i> (str. 27-29) oraz w załączonym teście regulacyjnym w pkt 8 – <i>Skutki dla sektora finansów publicznych</i> .	<i>Fundusz nie będzie znajdować się w systemie finansów publicznych, ale należy pokazać zakres i skalę jego funkcjonowania.</i>	UWAGA ODRZUCONA
85.	Minister Finansów	W szczególności należy uzupełnić projekt o informację na temat ewentualnych skutków projektowanych rozwiązań na budżety jednostek samorządu terytorialnego. Przyznanie marszałkom województw uprawnienia do kontroli przedsiębiorców w zakresie sprawdzenia realizacji obowiązku zapłaty składek do Funduszu (str. 23) może wiązać się z koniecznością zwiększenia dofinansowania ich działalności ze środków budżetu państwa.	<i>Marszałkowie województw otrzymają uprawnienie do kontroli, z którego będą mogli skorzystać w ramach dotychczas realizowanych kontroli w zakresie warunków prowadzenia działalności regulowanej.</i>	UWAGA ODRZUCONA

86.	Minister Finansów	Zgodnie z informacją zawartą w projekcie założeń, przewiduje się także powstanie wydatków w budżecie państwa związanych z nadzorem i kontrolą nad Turystycznym Funduszem Gwarancyjnym (utworzenie trzech dodatkowych etatów w Ministerstwie Sportu i Turystyki (str. 28). Z uwagi na aktualną sytuację finansów publicznych należałoby rozważyć możliwość realizacji przez Ministerstwo Sportu i Turystyki nałożonych zadań w ramach obecnie posiadanych zasobów kadrowych. Biorąc pod uwagę sprawozdanie z wykonania za 2012 r. wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej (Rb-70) w części 40 – Turystyka, w którym na zaplanowanych 47 etatów kalkulacyjnych wykonano zaledwie 31, brak jest uzasadnienia dla wzrostu planu wydatków w zakresie wynagrodzeń ww. części. W konsekwencji koszty obciążające budżet państwa mogłyby być sfinansowane w ramach limitu wydatków określonego w ustawie budżetowej na dany rok, we właściwej części budżetowej.	<p><i>Zasadne jest zwiększenie planu wydatków w zakresie wynagrodzeń – o wynagrodzenie 3 etatów kalkulacyjnych – w związku z realizacją nowego zadania związanego z nadzorem i kontrolą nad Turystycznym Funduszem Gwarancyjnym.</i></p> <p><i>W odniesieniu do corocznych kontroli Najwyższej Izby Kontroli (kontrola wykonania zadań i budżetu) brak prawidłowego lub niepełnego nadzoru i kontroli nad Funduszem może skutkować naruszeniem przepisów i procedur przez kierownika jednostki. Obecny fundusz wynagrodzeń nie zabezpieczy w optymalny sposób nowego zadania.</i></p>	UWAGA ODRZUCONA
87.	Minister Finansów	Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę na przepisy wspomagające wydatkową regułę dyscyplinującą, tj. art. 50 ust. 1a, 4 i 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.). Zgodnie z tymi regulacjami, w przypadku wystąpienia zmiany poziomu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, wymagane jest określenie maksymalnego limitu wydatków, mechanizmów korygujących oraz organu monitorującego oraz wdrażającego te mechanizmy. W związku z powyższym na tym etapie projekt założeń powinien zostać opatrzony zarysem koncepcji ww. przepisów ustawy o finansach publicznych.	<p><i>Wsparcie ze środków publicznych w fazie początkowej Funduszu będzie miało charakter wyjątkowy oraz zwrotny (pożyczka z budżetu państwa). W związku z powyższym, maksymalny limit wydatków, mechanizmy korygujące oraz organ monitorujący oraz wdrażający te mechanizmy zostanie szczegółowo określony w ustawie. Na etapie założeń zostanie określony zarys tej koncepcji, zgodnie z uwagą.</i></p>	UWAGA PRZYJĘTA

Uwagi do testu regulacyjnego

Nr	Zgłaszający	Uwaga	Stanowisko Ministra Sportu i Turystyki	Rozstrzygnięcie
Skutki dla sektora finansów publicznych (pkt 8)				
88.	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	Wskazane jest uzasadnienie przyjętych wysokości składek oraz rozważenie, czy cele regulacji nie zostałyby osiągnięte przy założeniu niższej wysokości składki.	<i>Patrz uwagi 46-48 dot. sposobu obliczenia wysokości składki.</i>	UWAGA PRZYJĘTA
89.	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	W kalkulacji wskazane byłoby doprecyzowanie, czy liczba podróży zagranicznych (1 488 000) obejmuje państwa posiadające granicę lądową z Polską oraz obręb obwodu kaliningradzkiego. Ponadto liczba osób korzystających z usług z biur podróży w związku z wydarzeniami w 2012 r. może się zmniejszyć w kolejnych latach, dlatego wskazane byłoby przyjęcie konserwatywnego założenia odnośnie do liczby składek w pierwszych latach obowiązywania projektowanej regulacji.	<i>Podana liczba podróży zagranicznych obejmuje zgodnie z nazwą podróże za granicę, które realizowane są za pośrednictwem organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (badania Instytutu Turystyki). Porównując przedmiotowe dane z danymi udostępnianymi przez rynek turystyczny można przyjąć, że kwota 18,6 mln zł nie jest zawyżona. Informacje przekazane przez 10 największych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych wskazują, że tylko z nimi w 2011 r. podróżowało około 1 514 650 osób¹⁾. Wskazywałoby to, że wszyscy organizatorzy turystyki i pośrednicy turystyczni realizują rocznie więcej niż 1,448 mln podróży zagranicznych. Ponadto, należy zwrócić uwagę na rosnące przychody największych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych oraz na wzrost liczby organizatorów turystyki i pośredników turystycznych. W związku z powyższym, do poniższych obliczeń przyjęto kwotę 18,6 mln, zakładając, iż została ona wyliczona prawidłowo.</i>	UWAGA ODRZUCONA
90.	Stowarzyszenie Naukowe Polskie Towarzystwo Ubezpieczeniowe	W punkcie tym przyjęto dwa założenia, które wydają się nam bezzasadnie optymistyczne. Po pierwsze, przyjęto, że mimo wchodzenia Polski w okres recesji, a przynajmniej znacznego spowolnienia gospodarczego, liczba wyjazdów z biurami turystycznymi będzie rosła. Po drugie, przyjęto, że w ciągu pięciu lat nie nastąpi żadna wypłata z Funduszu. Należy pamiętać, że podstawowym założeniem, z którego wynika tworzenie jakichkolwiek systemów gwarancyjnych nie jest „Wszystko będzie dobrze”, lecz raczej „Jeśli coś może pójść nie tak, to pójdzie”		

¹⁾ „Touroperatorzy. Raport 2012” *Wiadomości Turystyczne. Wydanie specjalne*, 16 czerwca 2012, s. 4.

91.	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	W kalkulacji skutków nie uwzględniono innych źródeł przychodów Funduszu, np. z tytułu odsetek od gromadzonych środków (w zależności od sposobu inwestowania środków przekazywanych do Funduszu).	<i>W tabeli nr 10 (s. 30) uwzględniono odsetki od kapitału Funduszu w wysokości 4% (w kolumnie zgromadzony kapitał). Zostanie to doprecyzowane w teście założeń.</i>	UWAGA JUŻ UWZGLĘDNIONA W TEKŚCIE ZAŁOŻEŃ
92.	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	Wskazane byłoby doprecyzowanie w opisie kosztów obsługi Funduszu kosztów osobowych z uwzględnieniem liczby pracowników Funduszu oraz członków Rady Funduszu (w założeniach wskazano 20+5 osób, w teście – 35 osób).	<i>W teście regulacyjnym nie wskazano, iż zatrudnionych zostanie 35 osób. Liczba 35 osób pojawia się jedynie w kontekście wyliczenia średniego kosztu administracyjnego na 1 etat: „2) średni administracyjny koszt przypadający na 1 etat obliczono w zakresie Działu 750 w części budżetowej 40. Turystyka, przy założeniu 35 realnie zatrudnionych pracowników.”</i>	UWAGA JUŻ UWZGLĘDNIONA W TEKŚCIE ZAŁOŻEŃ
93.	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	Doprecyzowania wymagają dane liczbowe przedstawione w tabeli 1 – zgodnie z opisem, MSiT przekaze środki na finansowanie działalności Funduszu przez 6 miesięcy i koszty obsługi Funduszu zostaną pomniejszone o 2 mln zł w 2014 r.	<i>W kolumnie „koszty działalności Funduszu” nie wskazuje się źródeł z których przedmiotowe koszty będą pokrywane, tylko całkowitą kwotą kosztów. Koszty obsługi nadal będą wynosić w 2014 r. 3,7 mln zł, niezależnie od źródła finansowania. Ponadto, zakłada się, że Fundusz zwróci pożyczkę w ciągu 1 roku, co wpłynie na jego koszty działalności, tak więc de facto będzie to wydatek po stronie Funduszu.</i>	UWAGA ODRZUCONA
Koszty i korzyści społeczne (pkt 9)				
94.	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	Wskazane jest przedstawienie także w teście regulacyjnym szacunków dotyczących obciążeń administracyjnych wskazanych w założeniach (s. 27).	<i>Obciążenia administracyjne przedstawione są w punkcie 12 testu regulacyjnego. Szczegółowe wyliczenia znajdują się na s. 26-27 założeń.</i>	UWAGA ODRZUCONA